

Sài Gòn, năng và em

TẬP THỂ LỚP 10C7 - THPT HÀN THUYỀN

LỜI NGỎ

Nhắc đến Sài Gòn, hay còn gọi là “Hòn ngọc Phương Đông” người ta thường nghĩ ngay đến sự đông đúc, nhộn nhịp của nơi đây. Với những hàng quán ẩm thực đường phố, với cảnh quan đẹp dễ cùng dòng xe cộ tấp nập, Sài Gòn từ lâu đã ghi điểm trong mắt các khách du lịch nước ngoài. Sài Gòn, Năng và em là một quyển tạp chí miêu tả về cái đẹp của thành phố mang tên Bác. Năng của những ngày oi ả, nóng bức rơi xuống mặt phố đông đúc tấp nập người qua lại, năng của những ngày lao động cực nhọc, chiếu lên những toà công ty cao tầng, qua những ô cửa nhỏ của lớp học. Còn em, vẫn luôn ngồi đây, luôn ngắm nhìn những tia nắng ấm áp, làm bừng sáng mọi góc phố, lòng vẫn luôn nhớ về vẻ đẹp của Sài Gòn trong suốt bao nhiêu năm qua. Sài Gòn vẫn luôn tồn tại một vẻ đẹp cổ xưa, nơi mà tình người cao đẹp luôn được coi trọng, kính mến.

TẬP THỂ LỚP 10C7 THPT HÀN THUYỀN

MỤC LỤC

1. LỊCH SỬ SÀI GÒN.....	8
2. KIẾN TRÚC SÀI GÒN.....	23
3. NGƯỜI DÂN SÀI GÒN.....	26
4. SÀI GÒN NHỮNG NGÀY DỊCH BỆNH	29
5. MỘT SÀI GÒN RẤT KHÁC.....	39
6. ẨM THỰC SÀI GÒN XƯA VÀ NAY.....	49
7. TRUYỆN NGẮN : THẢ MÌNH VÀO NỖI NHỚ.....	53
8. THỜI TRANG SÀI GÒN XƯA VÀ SỰ ĐẶC BIỆT	61
9. ỒNG KÍNH SÀI GÒN.....	75
10. SÀI GÒN QUA TRANG SÁCH.....	81
11. MÀN ẢNH NHỎ SÀI GÒN.....	86
12. GIAI ĐIỆU SÀI GÒN.....	91
13. SƯU TẦM CA DAO, THƠ,..VỀ SÀI GÒN.....	94

NẮNG SÀI GÒN

Tác giả: Nguyễn Nhật

Tôi đứng giữa Sài Gòn trắng lệt
Bóng in đường Nguyễn Huệ xa hoa
Chờ ai khoe dáng lụa là
Vĩa hè quen bước chân qua mỗi ngày
Nhà Hát Lớn nghiêng tay đỡ nắng
Thảo Cầm Viên dõi mắt qua đời
Chỉ mình tôi bỏ cuộc chơi
Từng năm tháng ấy tươi bởi bão dông
Xuồng chở Nắng xuôi dòng Bến Nghé
Nước đưa dầm cặp mé Bình Tây
Sông xưa hết cạn lại đầy
Đò tình lỡ chuyển lòng quay quắt sầu
Xin người gửi lá trầu Bà Điểm
Nhận cau về vùng đất Hóc Môn
Để len nhẹ Nắng vào hồn
Ngõ đời là tối tân hôn ngọt mềm
Lòng buông thả ngắm Kênh Tàu Hủ
Bước thẩn thơ qua Bến Bạch Đằng
Chim trời công Nắng bay ngang
Bến Thành như có má đang ửng hồng

TÌM HIỂU lịch sử của thành phố

KHAI PHÁ VÙNG ĐẤT MỚI

1623 - 1698: lập doanh trại và dinh thự của Phó vương Nặc Nộn và lập đồn dinh ở Tân Mỹ

1968: Vùng Đông Nam Bộ được sáp nhập vào cương vực Việt Nam

Cuối thế kỉ XVIII: trở thành trung tâm kinh tế lớn nhất Nam Bộ

1788, Nguyễn Ánh (vua Gia Long) tái chiếm Sài Gòn

1790 : Nguyễn Ánh cho xây dựng Thành Bát Quái làm trụ sở của chính quyền mới. "Gia Định Thành" khi đó được đổi thành " Gia Định Kinh "

1802 : Miền Nam được chia thành 5 trấn, gọi là "Gia Định ngũ trấn"Các công trình kênh đào Rạch Giá – Hà Tiên, Vĩnh Tế... được thực hiện. Qua 300 năm, các trung tâm nông nghiệp phát triển bao quanh những đô thị sầm uất được hình thành

1808: "Gia Định Trấn" lại được đổi thành "Gia Định Thành"

Sài Gòn thời Pháp thuộc với xe ngựa và những cột Morris đặc trưng Pháp

THỜI KỲ PHÁP THUỘC

1859, thực dân Pháp gấp rút quy hoạch lại Sài Gòn thành một đô thị lớn phục vụ mục đích khai thác thuộc địa

1864 Chuẩn Đô Đốc Pierre Rose quyết định tách Chợ Lớn khỏi Sài Gòn

Ngày 3/10/1865, Pierre Rose ra lệnh quy hoạch lại Sài Gòn chỉ còn là khu vực nằm giữa rạch Thị Nghè, sông Sài Gòn, rạch Bến Nghé và đường mới khu cầu Ông Lãnh hiện nay

Đến năm 1867, việc quản lý Sài Gòn được giao cho Ủy ban Thành Phố gồm 1 ủy viên và 12 hội viên; đứng đầu là viên Thị trưởng người Pháp tên là Charles Marie Louis Turc (1867-1871)

Ngày 15 tháng 3 năm 1874, Tổng thống Pháp Jules Grévy ký sắc lệnh thành lập thành phố Sài Gòn. Đứng đầu là viên Thị Trưởng người Pháp, đầu tiên là G. Vinson (1874-1876)

Ngày 17 tháng 12 năm 1894, một nghị định đã mở rộng địa giới thành phố Sài Gòn về phía Bắc đến khu vực Hòa Hưng ngày nay

Ngày 19 tháng 12 năm 1941, các Tòa Thị chính của hai thành phố cũ: Sài Gòn và Chợ Lớn bị giải thể. Toàn Khu Sài Gòn – Chợ Lớn được chia thành 5 quận

Đô thành Sài Gòn

Từ năm 1949, Sài Gòn đã là Thủ Đô của Quốc Gia Việt Nam. Đến năm 1955, Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa được thành lập, Sài Gòn khi đó là thành phố lớn nhất tại Miền Nam Việt Nam đã được chọn làm Thủ Đô với tên gọi chính thức "Đô Thành Sài Gòn" (lưu ý, cách viết thông dụng là "Saigon"). Chiến tranh Đông Dương tác động khiến việc di dân từ nông thôn lên thành thị tăng nhanh.

Thời điểm 1948 dân số đã lên đến 1,179 triệu người, đến năm 1949 thì dân số khu vực đã tăng lên 1.200.000.

Năm 1954 với hàng trăm nghìn người Bắc di cư vào Nam sau khi chia đội đất nước từ vĩ tuyến 17 thì dân số Sài Gòn leo cao, đạt 2.000.000. Dân di cư tập trung tại các khu vực như Xóm Mới – Gò Vấp, Bình An – Quận 8, và rải rác tại các quận khác

Vào nửa cuối thập niên 1950, nhờ viện trợ của Chính phủ Hoa Kỳ, Sài Gòn trở thành một trung tâm về chính trị, kinh tế, văn hóa, giải trí tại Miền Nam Việt Nam, là thành phố lớn nhất của kinh tế Việt Nam Cộng Hòa

Từ giữa thập niên 1960 đến những năm đầu thập niên 1970, việc Quân đội Hoa Kỳ vào tham chiến tại Miền Nam Việt Nam nhiều công trình quân sự, cao ốc mọc lên. Lối sống của giới trẻ Sài Gòn cũng chịu ảnh hưởng bởi văn hóa phương Tây được du nhập từ binh lính và sách báo Mỹ.

Sau sự kiện 30 tháng 4 năm 1975

Khi Quân đội Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa chiếm được Saigon thì Những: Viên chức, Binh Lính, Sĩ Quan, Tướng Lãnh của Việt Nam Cộng Hòa và những người cộng tác với Mỹ, một số đã vượt biên số còn lại đều bị "chính quyền mới" bắt đi trình diện tập trung "học tập cải tạo". rất nhiều người dân ở Saigon cũng tìm cách vượt biển, vượt biên, số còn lại bị đưa đi vùng kinh tế mới"

Nền văn hóa, văn minh bị tàn lụi và cái tên "Saigon Hòn Ngọc Viễn Đông" đã bị lu mờ từ đây !

LÝ GIẢI THÚ VỊ VỀ TÊN GỌI SÀI GÒN

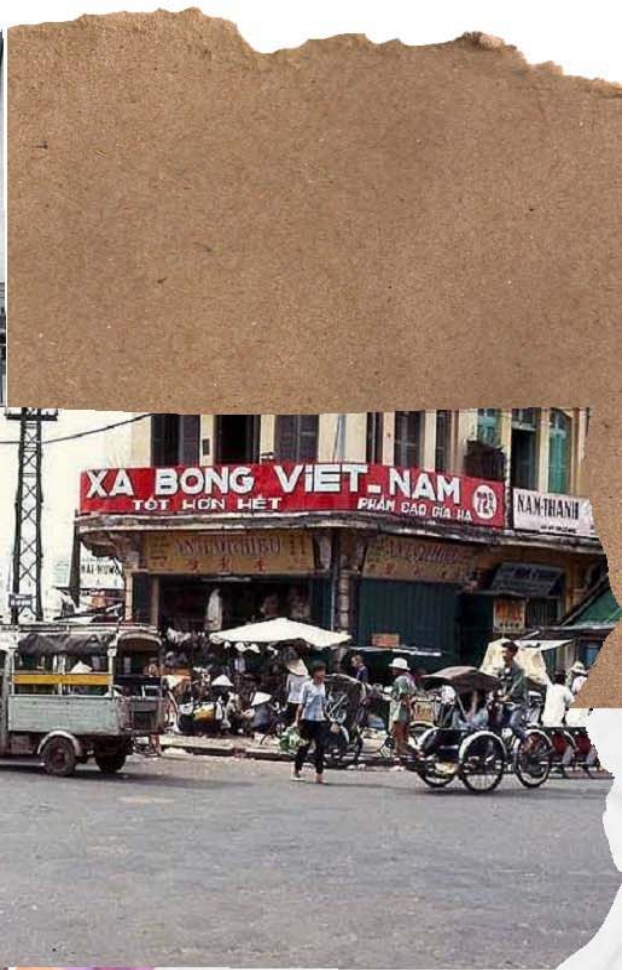
Nhiều người cho rằng, tên gọi Sài Gòn là được phiên âm từ “Prai Nokor” trong tiếng Khmer, nghĩa là “thị trấn ở trong rừng”. Sau này, dần dà đọc chệch từ “Prai” thành “Rai” rồi thành “Sài”, từ “Nokor” đọc lướt thành “Kor” và thành “Gòn” nên mới có Sài Gòn như hiện nay. Cũng theo thuyết thì ở Sài Gòn xưa, cư dân bản địa chủ yếu sống quanh vùng Chợ Lớn hiện nay. Thời đó, có một rừng gòn bao bọc khu vực người dân Khmer sinh sống, vì vậy, người ta gọi đất này là Prai Nokor - nghĩa là thị trấn trong rừng

Trong Đại Nam Quốc Âm Tự Vị, Huỳnh Tịnh Của cũng bảo: “Sài tức là củi thối, gòn là loại cây bông xốp nhẹ, nhẹ hơn bông thường, trong Nam thường dùng để dồn gối, dồn nệm...”. Cùng quan điểm, học giả Trương Vĩnh Ký đã quyết là xưa người Khmer có trồng nhiều cây gòn chung quanh đồn Cây Mai và chính cụ cũng đã thấy loại cây đó. Vậy nên Sài Gòn đơn giản mang nghĩa “rừng gòn”

Hay còn nhiều cách lý giải khác về Sài Gòn như: “Cổng phẩm ở phía Tây”, “vùng đất làm nên ăn ra”... Âu, lý giải nào cũng có... lý! Chỉ là ta thấy rằng, người dân bản địa đã thật tài tình khi đặt tên cho vùng đất này bằng sự thân thuộc trong đời sống tinh thần vật chất. Để rồi, qua 300 năm, Sài Gòn đơn thuần chỉ là tên cây, tên cỏ nhưng lại gắn liền mãi với người dân nơi đây

Google

Một số hình ảnh Sài Gòn trước năm 1975

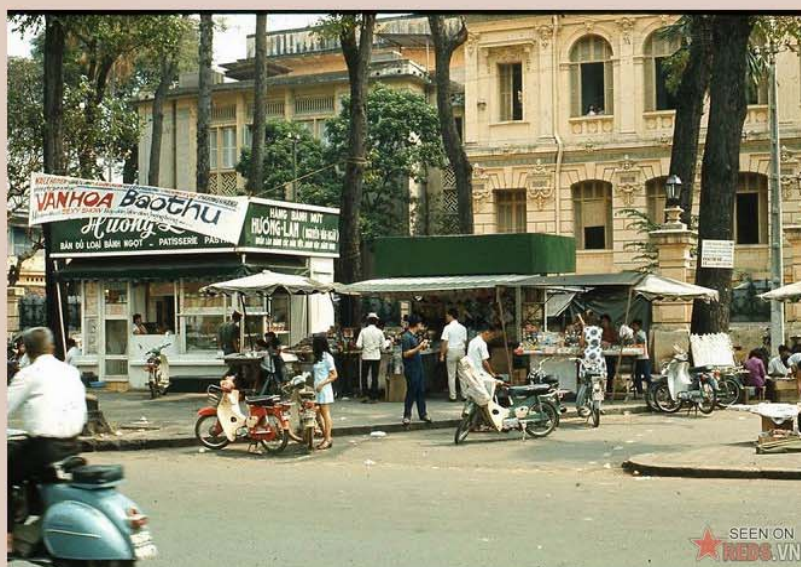
KIẾN TRÚC SÀI GÒN

TP. HỒ CHÍ MINH

Đất Sài Gòn – Gia Định là nơi hội tụ nhiều dòng chảy văn hóa, là “cơ cấu kiến trúc” Việt – Hoa – Châu Âu. Vì trên 300 năm trước, Bến Nghé – Sài Gòn xưa là nơi tiếp nhận các nguồn lưu dân từ Trung, Bắc đến lập nghiệp, rồi các di dân người Hoa vào định cư ở Biên Hòa, Mỹ Tho cùng hội tụ với dân cư bản địa. Sau đó, Sài Gòn trở thành một trong những trung tâm của cả nước đón nhận những ảnh hưởng của văn hóa Pháp, Mỹ qua các giai đoạn thăng trầm của đất nước. Tính giao thoa hội tụ của những người cần cù vượt khó, hội tụ tài năng và sức lực cả nước đã biến Sài Gòn thành một phức thể văn hóa thông qua phong tục, tập quán, cách thức ăn mặc, sinh hoạt, ma chay, cưới hỏi; tinh thần đoàn kết dân tộc, năng động sáng tạo; kiên cường bất khuất, lòng yêu nước, ý chí tự lực tự cường; tinh thần tương thân tương ái; tính chất hòa đồng, nhạy cảm, dễ tiếp cận và hòa nhập; cá tính bộc trực, thẳng thắn, trọng nghĩa khinh tài... vốn là truyền thống, phẩm chất tốt đẹp của dân tộc và người dân thành phố.

GIỚI THIỆU VỀ KIẾN TRÚC SÀI GÒN

KIẾN TRÚC SÀI GÒN TRƯỚC NĂM 1954

Kiến trúc Sài Gòn khi ấy còn rất thừa thớt, và hầu hết đều là các kiến trúc Pháp, do người Pháp xây dựng theo luật lệ nhà phố Decoux. Kiến trúc Sài Gòn được quy hoạch đô thị cho khoảng 2,5 triệu người, theo luật xây cất, vệ sinh, thẩm mỹ rất chặt chẽ nên bộ mặt Sài Gòn khi ấy khang trang, mang những nét đặc trưng rất riêng, là sự phối hợp giữa không gian nhiệt đới và kiến trúc kiểu Pháp.

Có mặt ở Việt Nam từ cả trăm năm, nên người Pháp nghiên cứu khí hậu, môi trường, thông hiểu nắng – gió – mưa nên khi xây dựng họ đã đưa ra hình thái kiến trúc tối ưu dành cho xứ nhiệt đới, dù rằng vật liệu để kiến thiết và xây dựng khi ấy không có nhiều chủng loại để lựa chọn (chủ yếu là gạch, đá và gỗ – PV).

Những đặc trưng kiến trúc trước 1954 rất dễ nhận dạng, với những điểm chung gồm cửa gỗ, nhiều cửa sổ lá sách, trần cao thoáng có lỗ thông hơi, mái rộng che ra khoảng hành lang để tránh nắng gió và tạo độ thông thoáng. Những ngôi nhà còn lại ở giai đoạn kiến trúc này như toà Giám mục trên đường Nguyễn Đình Chiểu, nhà chú Hoà nay là bảo tàng Mỹ thuật ở Phó Đức Chính, các công trình công cộng khác có thể kể đến như trường Lê Hồng Phong (Pétrus Ký cũ)

TỪ NĂM 1954-1960

Kiến trúc Sài Gòn xưa quy hoạch khá rõ, với các khu vực nhà phố, nhà biệt thự, khu buôn bán... rất rõ rệt, cơ quan thẩm quyền cứ dựa vào những quy hoạch đó để xét duyệt và cấp phép xây dựng, không có chuyện xây dựng bừa bãi và tràn lan. Trong thời kỳ này, các kiến trúc Pháp do người Pháp thiết kế và xây dựng xuất hiện ít dần đi, thay vào đó là một thể hệ các kiến trúc sư người Việt được Pháp đào tạo chuyên ngành, tham gia vào xây dựng bộ mặt kiến trúc Sài Gòn như Phạm Văn Thân, Nguyễn Quang Nhạc, Trần Văn Đường, Phạm Gia Hiến... với các công trình theo trường phái Pháp, tuy không nhiều nhưng cũng dần hình thành nên những tên tuổi kiến trúc sư bản địa, làm nền tảng cho sự phát triển của kiến trúc sau này.

Cũng trong thời kỳ này, dân số Sài Gòn tăng nhanh do có một bộ phận di cư từ miền Bắc vào, và các luật lệ trong xây dựng và quy hoạch đô thị bớt khắt khe hơn so với thời trước 1954, do vậy việc xây dựng và quy hoạch diễn ra không đồng bộ, nảy sinh những phức tạp và tính mỹ quan của kiến trúc dần bị xem nhẹ.

GIAI ĐOẠN 1960-1975

Giai đoạn người Mỹ vào Sài Gòn, cũng là giai đoạn phát triển của vật liệu trong xây dựng, các loại hình kiến trúc bê tông đá rữa, nhà mái bằng, vuông thành thẳng cạnh trở nên một trào lưu kiến trúc của những năm 1960 – 1970. Thế hệ kiến trúc sư được đào tạo tại Việt Nam và cả ở nước ngoài bắt đầu góp phần hình thành nên các trào lưu kiến trúc mới. Có nhiều ý kiến cho rằng nhà mái bằng, vật liệu đá rữa của thời kỳ này là do ảnh hưởng Mỹ. Nhưng tôi cho rằng không phải vậy, bởi người Mỹ chỉ tham gia vào xây dựng cầu đường, lo về quân sự, không tham gia trong quy hoạch kiến trúc của Sài Gòn, và cũng không có kiến trúc sư Mỹ nào xây dựng các công trình dân sự ở Sài Gòn.

GIAI ĐOẠN 1960-1975

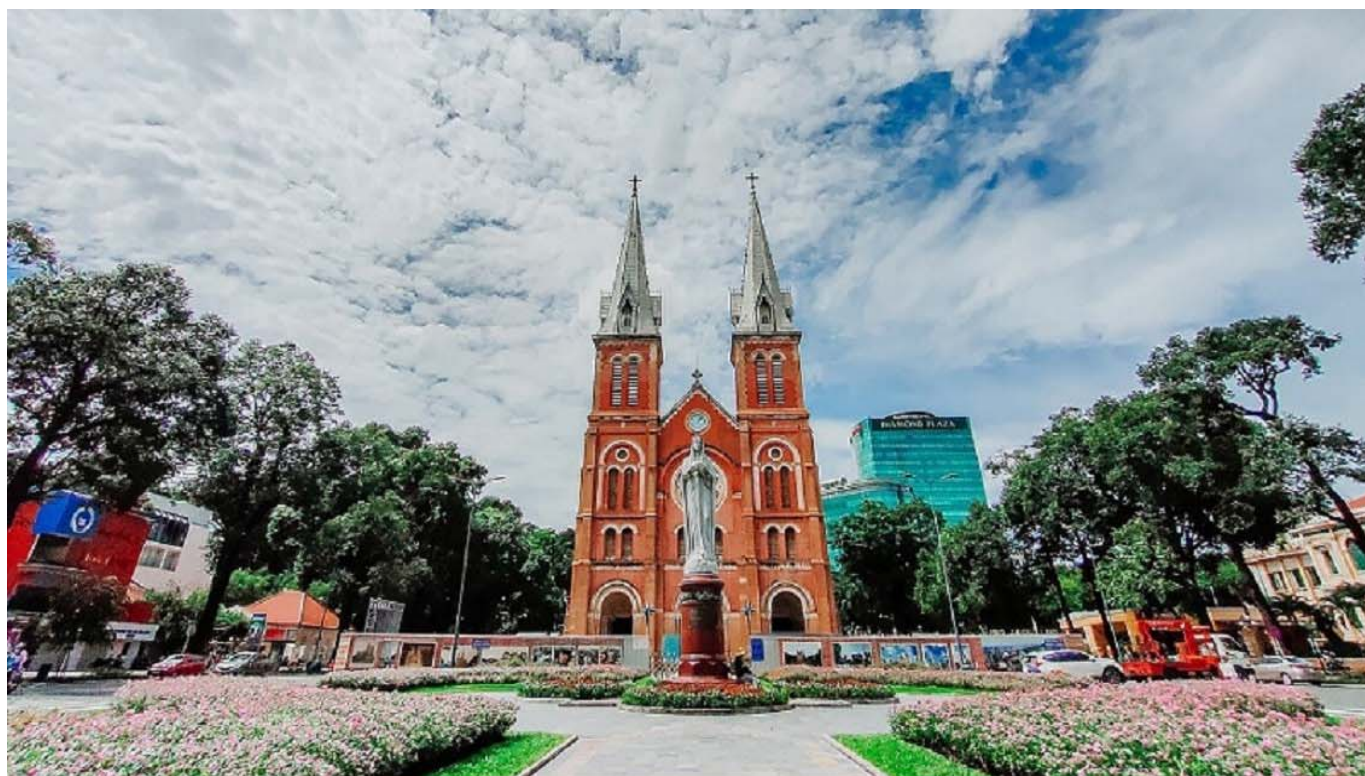
Bộ mặt kiến trúc Sài Gòn thời điểm này thay đổi vì những lý do các kiến trúc sư trong nước tốt nghiệp, các kiến trúc sư học nước ngoài khi về nước mong muốn đưa một nét mới vào kiến trúc xây dựng, tạo một phong cách kiến trúc lạ so với kiến trúc cũ. Cái mới này được học từ giáo trình, hình ảnh, sách báo ở các nước trên thế giới. Và kiến trúc mái bằng và phong trào dùng vật liệu đá rửa hình thành. Các kiến trúc sư tiêu biểu giai đoạn này có thể kể đến như Vũ Bá Đính, Tô Công Văn... Không biết chính xác việc sử dụng vật liệu đá rửa vào kiến trúc Sài Gòn cũ bắt đầu từ khi nào, nhưng trong thời gian học tại đại học Kiến trúc Sài Gòn, giảng viên có giới thiệu với chúng tôi ngôi nhà được xây vào năm 1960 ở ngã tư bây giờ là đường Phạm Ngọc Thạch và Nguyễn Đình Chiểu, sử dụng chất liệu đá rửa để sinh viên tham khảo và nghiên cứu. Đó là kiến trúc dùng đá rửa đầu tiên ở Sài Gòn mà tôi biết được.

Kiến trúc mái bằng trở thành phong trào cũng có nhiều lý do, phần vì là khác lạ so với kiến trúc kiểu Pháp, phần vì mái bằng để chủ nhân có thể dễ dàng coi nói, tăng thêm tầng khi có điều kiện, còn kiến trúc nhà kiểu Pháp dùng vật liệu chủ yếu bằng gỗ, mà gỗ hiếm dần nên việc thay thế vật liệu mới cho phù hợp là điều tất yếu. Các nhà kiểu Pháp tường quét vôi chỉ sau vài năm bị cũ, xuống màu, vật liệu đá rửa khi ấy đem lại nét mới lạ, bền lâu nên được ưa chuộng. Nếu bỏ qua yếu tố phù hợp với môi trường và điều kiện thực tế ở xứ nhiệt đới, chính là những khiếm khuyết của nhà mái bằng như việc thoát nước không tốt, dễ ngấm nước vì chưa có vật liệu chống thấm tốt, đá rửa bền nhưng dễ bám bụi, gây rêu mốc... thì kiến trúc mái bằng và trang trí đá rửa là một sự thay đổi, cập nhật cái mới trong trào lưu kiến trúc của Sài Gòn xưa những năm 1960 – 1970.

Sài Gòn xưa và nay

NHỮNG CÔNG TRÌNH MANG TÍNH BIỂU TƯỢNG

Cả công trình sở hữu nét xưa cổ kính, đậm chất kiến trúc Pháp. Trong quá trình xây dựng, toàn bộ vật liệu xây dựng từ xi măng, ốc vít, sắt thép đều được đem trực tiếp từ Pháp sang. Mặt trước nhà thờ Đức Bà, là bức tượng Đức Mẹ Hòa Bình cao 4,6 m, nặng 8 tấn, bằng đá cẩm thạch trắng của Ý. Năm 1895, nhà thờ được xây dựng thêm hai tháp chuông, mỗi tháp cao 57,6m, gồm sáu chuông đồng nặng 25.850 tấn. Đây cũng là bộ chuông lớn nhất Việt Nam tính tới thời điểm hiện tại

Nhắc tới Sài Gòn, có lẽ địa danh đầu tiên mà chúng ta nghĩ tới ngay chính là Nhà thờ Đức Bà. Căn nhà thờ cổ kính, uy nghiêm đã tồn tại từ tận thời Pháp thuộc. Trải qua bao thăng trầm, căn nhà thờ tồn tại như một chứng nhân lịch sử cho cuộc kháng chiến hào hùng của cha ông ta.

Nhà thờ chính tòa Đức Bà Sài Gòn, có tên chính thức là "Vương cung thánh đường chính tòa Đức Mẹ Vô nhiễm Nguyên tội" tọa lạc tại 01 Công xã Paris, Bến Nghé, Quận 1, TP.HCM. Được khởi công xây dựng từ năm 1877 và hoàn thành vào 1880 do chính người Pháp xây dựng.

1. Nhà Thờ Đức Bà

2. Dinh Thống Nhất

Một công trình khác không kém phần nổi tiếng ở Sài Gòn đó chính là Dinh Độc Lập hay còn gọi là Dinh Thống Nhất. Đây từng là nơi ở và làm việc của Tổng thống Việt Nam Cộng hòa. Hiện nay, đã được chính phủ Việt Nam xếp hạng là di tích quốc gia đặc biệt.

Xây dựng trên phần đất rộng lớn với diện tích 12ha, bao gồm một tòa kiến trúc rộng hơn 80m, một phòng khách với sức chứa hơn 800 người. Phần lớn vật liệu xây dựng, nội thất đều được vận chuyển từ Pháp sang.

Dinh được kiến trúc sư Ngô Viết Thụ thiết kế xây dựng trên diện tích 4.500 m², diện tích sử dụng 20.000 m², gồm 3 tầng chính, 2 gác lửng, tầng nền, 2 tầng hầm và 1 sân thượng cho máy bay trực thăng đáp xuống. Hơn 100 căn phòng được trang trí theo phong cách khác nhau tùy theo mục đích sử dụng bao gồm các phòng khánh tiết, phòng họp hội đồng nội các, phòng làm việc của Tổng thống và của Phó Tổng thống...

Giữa những năm 1960, có thể nói đây là công trình có quy mô lớn nhất miền Nam và có chi phí xây dựng cao nhất (hơn 150.000 lượng vàng). Ngày nay, công trình vẫn giữ được cho mình nét kiến trúc đặt trưng và là địa điểm tham quan du lịch nổi tiếng của du khách khi ghé thăm Sài Gòn.

3. BƯU ĐIỆN TRUNG TÂM:

Bưu điện trung tâm Sài Gòn tọa lạc tại số 2, đường Công xã Paris, Quận 1. Đây là tòa nhà được người Pháp xây dựng trong khoảng 1886–1891 theo đồ án thiết kế của kiến trúc sư Villedieu cùng phụ tá Foulhoux. Đây là công trình kiến trúc mang phong cách châu Âu kết hợp với nét trang trí châu Á.

Trải qua hơn 100 năm tồn tại, Bưu điện trung tâm Sài Gòn cùng với Nhà thờ Đức Bà đã trở thành biểu tượng đẹp về kiến trúc độc đáo, là nơi lưu giữ các giá trị trường tồn mãi về sau cho Sài Gòn - TP.HCM

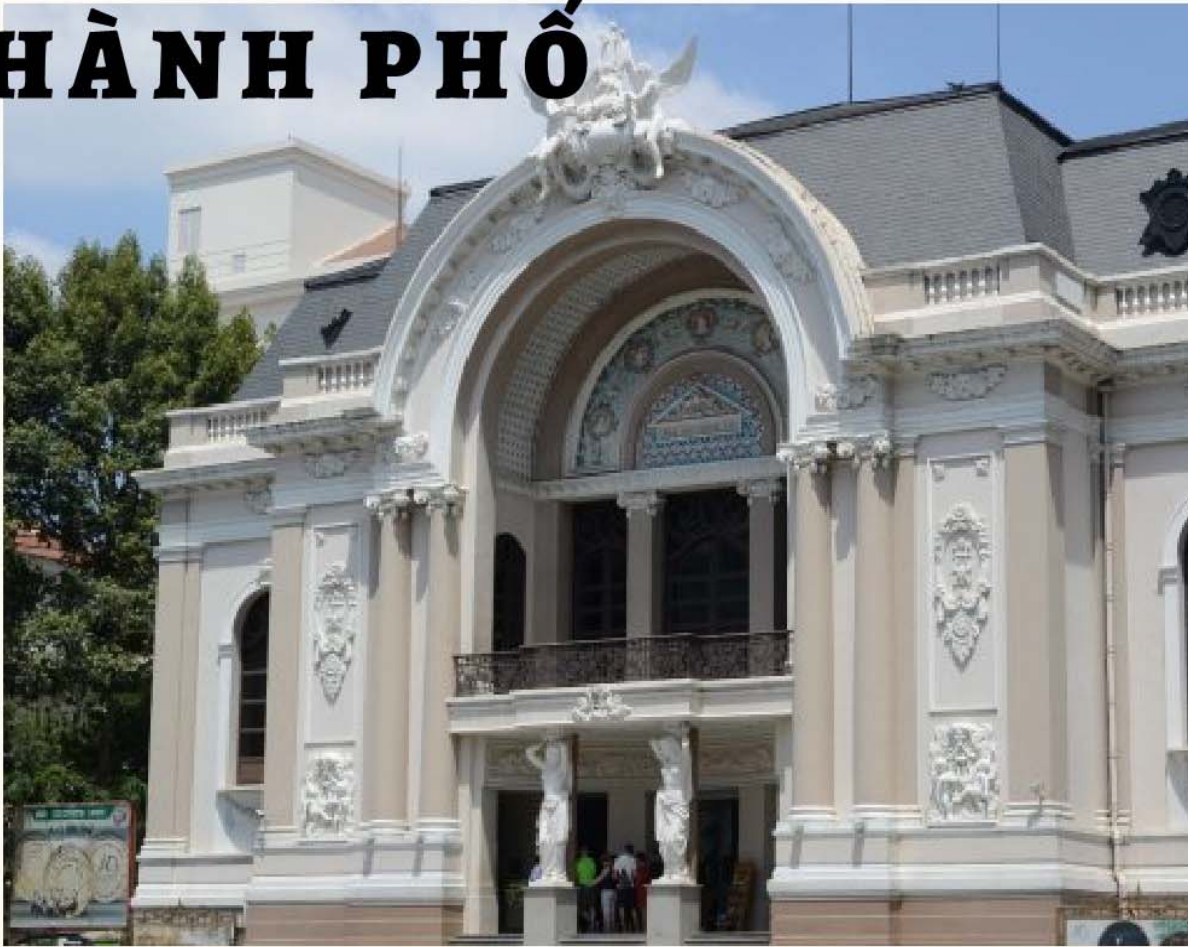

4. CHỢ BẾN THÀNH

Nguyên thủy, khu chợ nổi tiếng nhất Sài Gòn này đã tồn tại từ trước khi người Pháp xâm chiếm Gia Định. Vị trí cũ của khu chợ nằm bên bờ sông Bến Nghé, cạnh một bến sông gần thành Gia Định (bấy giờ là thành Quy, còn gọi là thành Bát Quái). Lúc bấy giờ bến này dùng để cho hành khách vãng lai và quân nhân vào thành. Cái tên "Bến Thành" cũng xuất phát vì lẽ đó.

5. NHÀ HÁT THÀNH PHỐ

Đây cũng là một trong những công trình kiến trúc thuộc dạng lâu đời nhất của Sài Gòn với phong cách kiến trúc miền Tây Âu cổ kính. Nhà hát Thành phố Hồ Chí Minh hay còn gọi là Nhà hát Thành phố hoặc Nhà hát Lớn là một nhà hát có mặt tiền hướng ra Công trường Lam Sơn và đường Đồng Khởi, Quận 1, Thành phố Hồ Chí Minh.

Hoàn thành ngày 1/1/1900, ban đầu nhà hát được người Pháp xây dựng với dự định nơi đây sẽ trở thành một khu trung tâm giải trí dành riêng cho những nhân vật sang trọng. Trải qua nhiều sự tàn phá nặng nề của chiến tranh, nhà hát thành phố như bạn thấy ngày nay đã được chính quyền thành phố tiến hành tu bổ lại vào tháng 11 năm 2007, kinh phí dự trù là 1,6 tỷ đồng.

6. LANDMARK 81

Ngày 26/7/2018, sau hơn 1.000 ngày xây dựng, Landmark 81 chính thức được khánh thành và hoạt động hạng mục đầu tiên (TTTM Vincom Center Landmark 81). Với chiều cao 461,3m cùng 81 tầng, Landmark 81 đã chính thức soán ngôi tòa nhà Bitexco trở thành tòa nhà cao nhất TP.HCM.

Thực tế, Landmark 81 còn là toàn nhà cao nhất Đông Nam Á và đứng 14 trong bảng xếp hạng các tòa nhà cao nhất thế giới.

The Landmark 81 (Vincom Landmark 81) nằm trong tổ hợp dự án Vinhomes Central Park, một dự án có tổng mức đầu tư 40.000 tỷ đồng, do Công ty Cổ phần Đầu tư xây dựng Tân Liên Phát thuộc Vingroup làm chủ đầu tư. Đây được xem như biểu tượng thời đại mới của TP.HCM, là niềm tự hào của người dân Sài Gòn. Ở mọi vị trí trong thành phố bạn đều có thể dễ dàng nhận thấy tòa nhà cao chọc trời này.

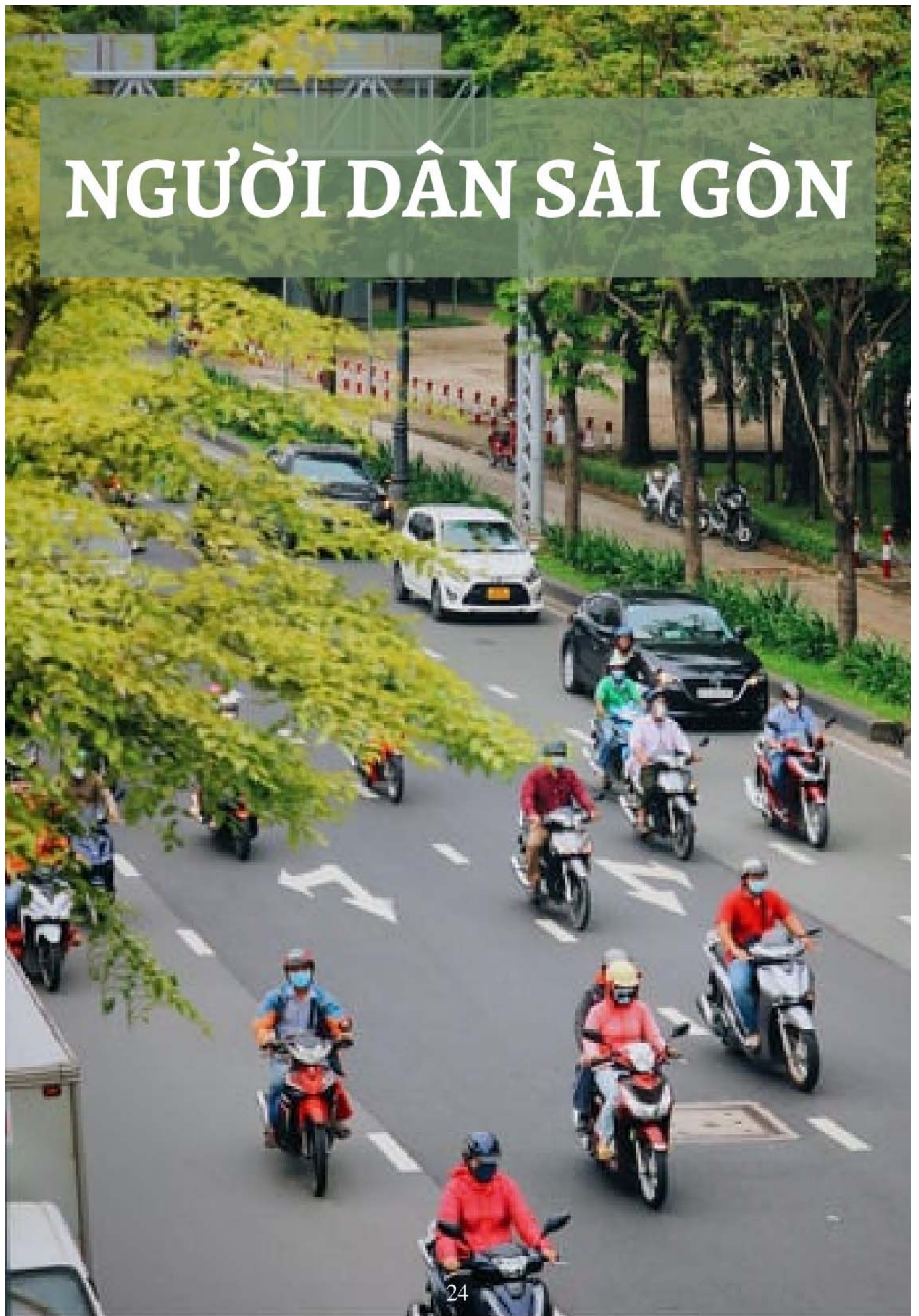
7. TÒA NHÀ BITEXCO

Suốt một thời gian dài, tòa nhà Bitexco được xem là biểu tượng cho sự phồn thịnh. Tòa nhà được xây trên diện tích gần 6.100 m². Tổng vốn đầu tư ước tính khoảng 400 triệu đôla Mỹ, do một tập đoàn đầu tư của Việt Nam là Bitexco Group đầu tư. Đây từng là tòa nhà chọc trời cao nhất Sài Gòn cho đến khi bị soán ngôi bởi dự án tòa nhà Landmark 81.

Tòa nhà thương mại cao 68 tầng, cung cấp 37,000 m² cho khu vực văn phòng, và hơn 8,000 m² cho khu vực thương mại từ tầng 1 đến tầng 6. Hơn 600 m² được thiết kế dành cho khu nhà hàng ẩm thực trên tầng 50, một nhà hàng cao cấp trên tầng 51 và một khu vực rộng hơn 300 m² trên tầng 52 dành cho doanh nhân. Đây cũng là đầu tiên ở Việt Nam có bãi đáp trực thăng tại tầng lầu số 52.

NGƯỜI DÂN SÀI GÒN

NGƯỜI SÀI GÒN

Nhắc đến Sài Gòn thì ta không thể nào không nhắc đến những điều thú vị xoay quanh những con người ở nơi đây bởi tính cách của mỗi người đã tạo nên những ấn tượng sâu sắc khi nhắc đến con người Sài Thành. Những tính cách này có những nổi bật khác nhau, nên khi đến đây ta có thể thấy được những con người với những phong cách thú vị đôi khi ta chưa từng được thấy ở thành phố sôi động này.

Họ sẵn sàng chỉ đường, tư vấn du khách về địa điểm tham quan đẹp và quán ăn ngon tại Sài Gòn. Kể cả khi không mua hàng hay ăn uống, nhưng các chủ tại Sài Gòn luôn tỏ thái độ cởi mở và vui vẻ với du khách. Chính điều đó đã làm nên nét đẹp về văn hóa con người của Sài Gòn.

Sài Gòn Thương

Tác Giả : Lý Gia Hân lớp 10C7

Sài Gòn hoa, lệ đổ
Hào nhoáng xen nhọc nhằn
Giàu sang và khốn khổ
Ngập đầy nỗi băn khoăn.

Cơm tấm sườn dầu hẻm
Cô chủ quán mỉm cười
Tặng ông già đói kém
Miếng sườn nướng đỏ tươi.

Bánh mì trong túi áo
Người giàu tặng sáng nay
Ông lão già thơm thảo
Nhường đứa bé đánh giày.

Tình người luôn hiện hữu
Đong đầy từng tháng năm
Nhân ái đâu có thiếu
Cao sáng tựa trăng rằm.

Sài Gòn ta yêu dấu
Bước qua vạn gian nan
Sài Gòn ta yêu dấu
Tình người đẹp chứa chan.

Sài Gòn Những Ngày Giãn Cách

Sài Gòn thường ngày mang nét đẹp của 1 thành phố nhộn nhịp, bận rộn. Khi giãn cách, Sài Gòn lại có 1 vẻ đẹp khác, 1 vẻ đẹp yên bình, không ồn ào, giản dị như những miền quê. Từ những quán bar, phòng trà lừng danh nay như hóa thạch trong đêm cuối tuần, từ khu chợ hơn trăm năm chưa bao giờ một ngày đóng cửa nay im lìm lặng ngắt như nhà vắng chủ. Có chút bồn thần ngơ ngác trong cái tĩnh lặng ban mai phố phường, hình như Sài Gòn đang trở về hơn 300 năm trước, đường vắng, người thưa, tất cả như đang ngủ im trong một tấm poster từ thế kỷ 19 - 20. Sài Gòn những ngày trước luôn đầy ắp tiếng nói cười cả ngày lẫn đêm nhưng khi trong giãn cách thì yên tĩnh đến lạ thường. Không còn tiếng xe cộ, không còn tiếng nói rôm rả của những người đi đường, chỉ còn lại tiếng lá cây xào xạc, và tiếng chim ca mỗi buổi sớm. Thời gian giãn cách giúp ta gần hơn với gia đình, với những người mà ta yêu thương. Khoảng thời gian ấy là cơ hội để mọi người sát lại gần nhau hơn, hiểu nhau hơn, tâm sự với nhau nhiều hơn. Khi đó ta mới thực sự nhận ra rằng gia đình là nơi cuộc sống bắt đầu và tình yêu không bao giờ kết thúc. Đó là món quà tuyệt vời nhất, là điểm tựa vững chắc nhất, là bến đỗ bình yên nhất đối với mỗi con người.

SÀI GÒN TÔI CHỐNG DỊCH

Này bạn ơi, bạn có biết gì không?
Đất nước tôi đang oằn mình chống dịch
Từ tuyến đầu đến nông thôn, thành thị
Triệu trái tim chiến đấu vì “Cô Vy”.

Này bạn ơi, bạn có biết gì không?
Sài Gòn tôi luôn chung sức đồng lòng
Những người dân cùng san sẻ vượt khó
“Màu áo trắng” ngày đêm thức chăm lo.

Này bạn ơi, bạn có biết gì không?
Thành phố tôi giờ đây chưa yên giấc
Là người trẻ lòng ta luôn thổn thức
Phải đứng lên góp sức mình dựng xây.

Vì toàn dân, vì chúng ta hôm nay
Dẫu gian khó, hiểm nguy ngay phía trước
Thế hệ ta mạnh mẽ không chùn bước
Diệt đại dịch, tiếp bước đường tương lai.

Tác Giả : Phạm Đình Cúc Phương 10C7

Dương Đức
Định cùng
đồng đội
trong đội
hình tình
nguyên sẵn
sàng lên
đường làm
nhiệm vụ.

15 mins

Những tấm gương tiêu biểu trong ngày tháng chống dịch

Đoàn viên
thanh
niên
thành phố
Hồ Chí
Minh
cống hiến
sức trẻ,
lòng nhiệt
huyết
cùng
thành phố
chống
dịch
Covid-19.

Hoa hậu
Khánh Vân
tặng quà cho
người lao động
nghèo, người
khuyết tật bán
vé số tại
TPHCM

Like

Comment

Share

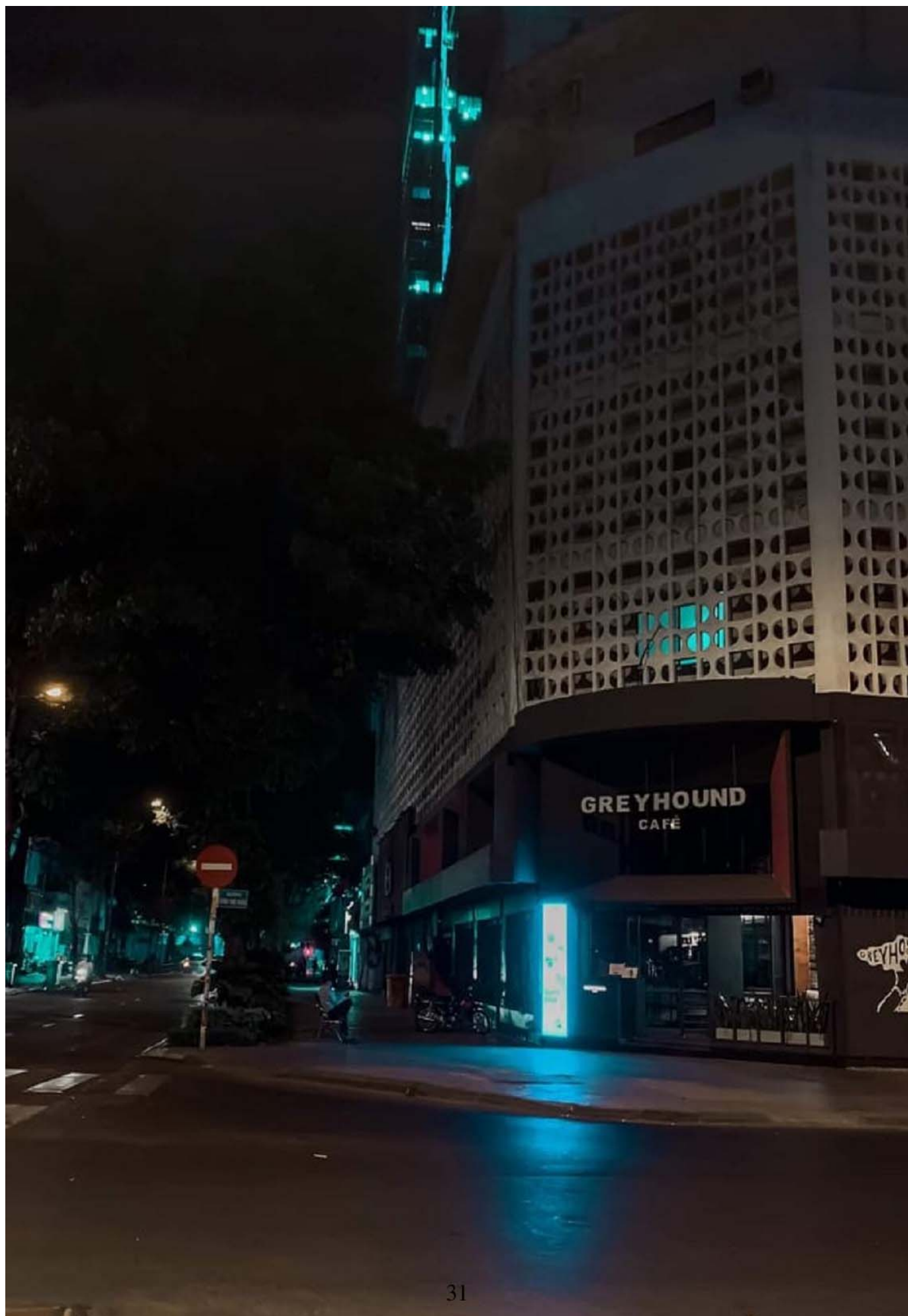
Đội ngũ y
bác sĩ
TPHCM
tiêm vaccine
phòng
Covid-19 cho
công nhân
lao động

***Dịch bệnh diễn biến ngày càng phức tạp
Nhưng không vì thế mà lòng người xa cách nhau***

MỘT SÀI GÒN RẤT KHÁC

Khởi đầu một thập niên mới bằng trận đại dịch truyền nhiễm mang tên Coronavirus (COVID-19) gây hoang mang toàn cầu. Sài Gòn sẽ trông như thế nào khi mà UBND Thành Phố ban hành quyết định tạm đình chỉ một số hoạt động kinh doanh, dịch vụ nơi công cộng trên toàn thành phố và chính phủ kêu gọi người dân hạn chế tối đa ra khỏi nhà để phòng chống dịch bệnh lây lan?

Nguồn Hình Ảnh : Thúy Vy Thị Phạm

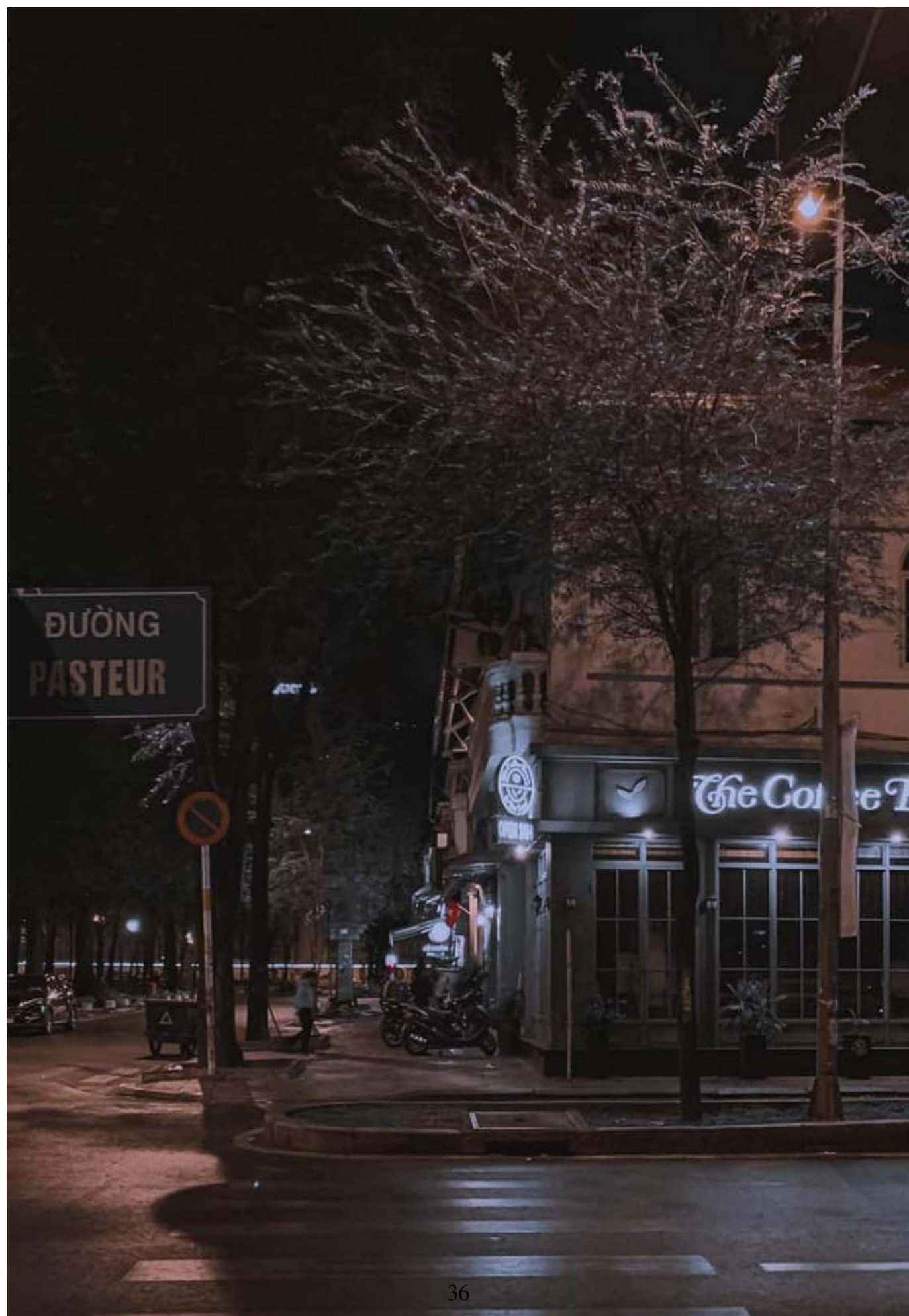

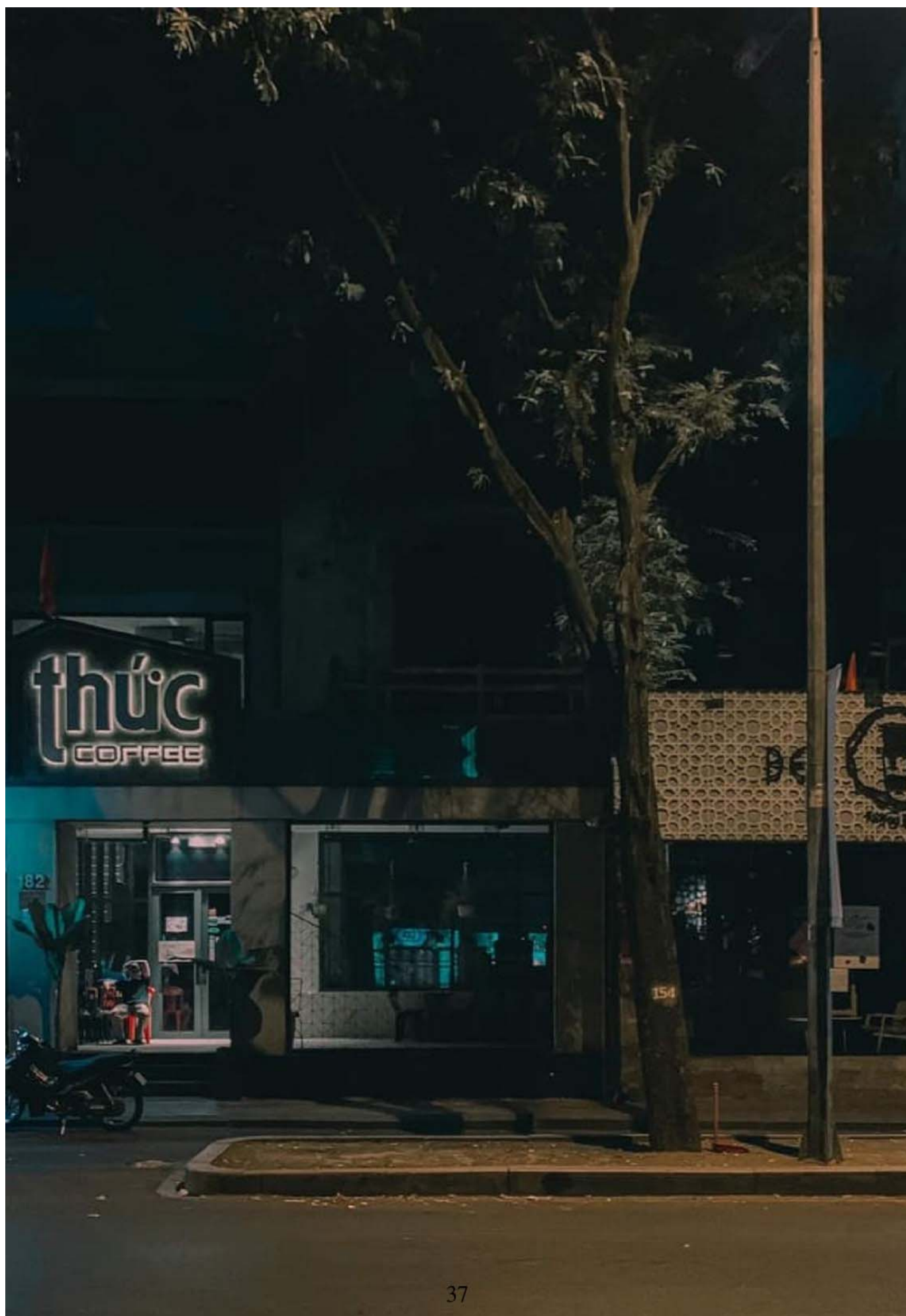

Ẩm Thực Sài Gòn

Ẩm thực

Trong nền văn hóa Việt Nam, ăn uống là cả một nghệ thuật, nó không chỉ nhằm đáp ứng yêu cầu cơ bản của con người mà còn có mối quan hệ mật thiết đến lối sống, truyền thống dân tộc, được thể hiện rất rõ qua những dụng cụ được dùng trong bữa ăn, cách ứng xử với mọi người trong khi ăn.

Xưa và nay

Đã có những thay đổi nào?

Từ xưa, người Sài Gòn đối với mỗi món ăn đều "thối" vào đó sự kết hợp giữa rất nhiều mùi vị khác nhau. Đôi khi, trong cùng 1 món ăn, ta có thể cảm nhận được trọn vẹn tất cả những mùi vị cơ bản nhất như chua, cay, mặn, ngọt...

Chính vì thế, trước sự du nhập của các nền ẩm thực đến từ phương Đông và phương Tây, người SG đã biến hóa những món ăn ấy mang đậm nét VN bằng những thực phẩm và hương vị địa phương

Ẩm thực miền Nam
luôn có tính cộng đồng

Nền ẩm thực miền Nam vẫn
giữ được tinh hoa vốn có

Những bữa cơm gia đình
cả xưa và nay đều chỉ
dùng riêng chén cơm

Đồng thời, qua thời gian, các
món ăn ấy đã phát triển
thêm nhờ học hỏi các nền ẩm
thực khác thể hiện qua việc
được chú trọng tỉ mỉ hơn về
mặt trình bày cũng như sáng
tạo thêm những lớp hương vị
dựa trên bản sắc vốn có

Điều làm nên ẩm thực miền
Nam nói chung và Sài Gòn nói
riêng trở nên độc đáo có lẽ
không thể không kể đến những
món nước chấm trứ danh

Các món ăn miền Nam
thường có vị khá đậm và
có vị ngọt hơn miền Bắc

*"Các món ăn qua từng giai đoạn nói lên được
cuộc sống, con người của giai đoạn đó và của
vùng đất - nơi đã sản sinh ra mỗi món ăn"*

Người ta nói rằng, Sài Gòn luôn thức với những quán ăn ngon. Ẩm thực Sài Gòn là sự kết tinh của các món ngon đất Nam Bộ, nguyên liệu của các món ăn ở nơi đây không quá cay và cũng không quá ngọt hay béo, mà chúng hòa quyện với nhau để cho ra 1 món ăn thật hoàn hảo, độc đáo, đậm chất của người dân Nam Bộ.

Thời nay, thói quen của người dân ở Sài Gòn là thích đi ăn nhậu ở quán, nhà hàng vào những buổi chiều tối cuối tuần hoặc những ngày nghỉ lễ, Tết. Có nhiều quán mở cửa phục vụ đến tận sáng, nhất là chợ đêm Bến Thành, phố ăn đêm khu vực Chợ Lớn.

Đó là những món ăn mang phong cách hào phóng
và hoang dã của thời khẩn hoang mở cõi, là hương
vị đồng quê của vùng sông nước đầy sức hấp dẫn.

Sài Gòn cũng là nơi dung nạp nhiều món ăn ngon
từ các vùng miền khác nhau. Rất nhiều món ăn
độc đáo của Thủ đô Hà Nội và các tỉnh phía bắc
cũng đã trở thành một phần của ẩm thực Sài Gòn
như: phở, chả cá, bún, miến, nem Hà Nội; bánh
cuốn Tây Hồ; bánh tôm Hồ Tây; cơm bắc... Các
món ăn miền trung cũng rất quen thuộc ở đất Sài
Gòn như : bún bò Huế, nem tré Huế, mì
Quảng, cao lầu Hội An.....

Bún bò Huế

Bún mọc

Sài Gòn còn là nơi tiếp biến của văn hóa ẩm thực Trung Quốc, Ấn Độ, Pháp, Mỹ, I-ta-li-a, Nga, Nhật Bản, Ô-xtrây-li-a và nhiều nước khác. Khách du lịch nước ngoài có thể tìm thấy các món ăn ưa thích của dân tộc mình ở phần lớn các khách sạn, nhà hàng trong thành phố như: vịt quay Bắc Kinh, cà-ri dê, thịt xông khói kiểu Pháp, xúc xích Đức, Hăm-bơ-gơ Mỹ, thịt nướng kiểu Nga, xu-xi Nhật Bản...

Chính vì thế ẩm thực Sài Gòn là một thế mạnh góp phần thúc đẩy phát triển ngành du lịch. Khách nước ngoài đến TP Hồ Chí Minh rất ấn tượng với các món ăn ở đây. Nhưng các món ăn đặc trưng Sài Gòn mới chỉ được giới thiệu với khách một cách tự phát, thiếu bài bản.

Bánh cuốn

Com tấm sườn - bì - chả

Khách du lịch được hòa mình trong môi trường sinh hoạt của người Việt qua việc đi chợ mua nguyên liệu, nấu món ăn và thưởng thức hương vị của chúng. Cụ thể như: các quán có các món điểm tâm, mì xào giòn ở quận 10; các món vịt tiềm, cơm gà ở quận 3; các món ăn của người Hoa ở quận 5... Ở các quán ăn này cần có không gian, nội thất, trang trí, âm nhạc mang nét đặc trưng truyền thống Việt Nam.

Để ẩm thực Sài Gòn trở thành một trong những sản phẩm du lịch thật sự, cần có một chiến dịch quảng bá rộng rãi và thường xuyên tại các lễ hội, liên hoan, tổ chức sự kiện, hội thi, trong sách báo, trên in-tơ-nét và các phương tiện truyền thông đại chúng để nhằm giới thiệu với khách du lịch trong và ngoài nước biết đến một sản phẩm du lịch độc đáo của Việt Nam.

Ẩm thực miền Nam, có thiên hướng hảo vị chua ngọt, đây là nơi chịu ảnh hưởng nhiều của ẩm thực Trung Quốc, Campuchia, Thái Lan, có đặc điểm là thường cho thêm đường và hay sử dụng sữa dừa (nước cốt và nước dảo của dừa). Nền ẩm thực này cũng sản sinh ra vô số loại mắm khô (như mắm cá sặc, mắm bò hóc, mắm ba khía...). Ẩm thực miền Nam cũng dùng nhiều đồ hải sản nước mặn và nước lợ hơn miền Bắc (các loại cá, tôm, cua, ốc biển), và rất đặc biệt với những món ăn dân dã, đặc thù của một thời đi mở cõi, hiện nay nhiều khi đã trở thành đặc sản.

Mì Quảng

Chắc hẳn những ai đã hay đang từng sống ở Sài Gòn đều quen thuộc với một loại thức uống đó chính là cà phê.

Những người chưa quen với loại cà phê đậm đặc của Sài Gòn thường chọn bạc xỉu, loại đồ uống nhiều sữa, ít cà phê nhưng rất nhiều người ghiền.

Vào mỗi buổi sáng sớm Sài Gòn luôn tấp nập những món ăn quen thuộc cho bữa sáng như là bánh mì, bò kho, phở, bún thịt nướng...

Cơm tấm sườn bì, trứng ốp la, chả trứng, mắm chưng hay lạp xường là những món người Sài Gòn ưa chuộng trong cả bữa sáng và bữa tối. Với chút dưa muối, đồ chua, dưa leo, đĩa cơm sườn nóng hổi từ lâu đã trở thành nét đặc trưng của Sài thành.

Bún thịt nướng

Hủ tiếu gỗ trước đây thường bán vào buổi tối với tiếng leng keng đặc trưng. Giờ đây âm thanh quen thuộc đó không còn nữa nhưng những xe hủ tiếu nóng hổi vẫn hoạt động, người Sài Gòn vẫn quen gọi đó là hủ tiếu gỗ. Tô hủ tiếu thơm lừng, cho thêm chút sa tế cay nóng, thưởng thức khi trời mưa là một lựa chọn thú vị đúng phong cách Sài Gòn.

Chính vì vậy Sài Gòn về đêm thật nhộn nhịp đông khách, họ thường đi dạo phố để ăn những món ở trên vỉa hè như bánh tráng, trà sữa, kem, các loại đồ nướng, xôi, xe trái cây, há cảo . Những địa điểm mà người dân và khách du lịch đều thích là chợ Lớn, phố đi bộ Nguyễn Huệ,...

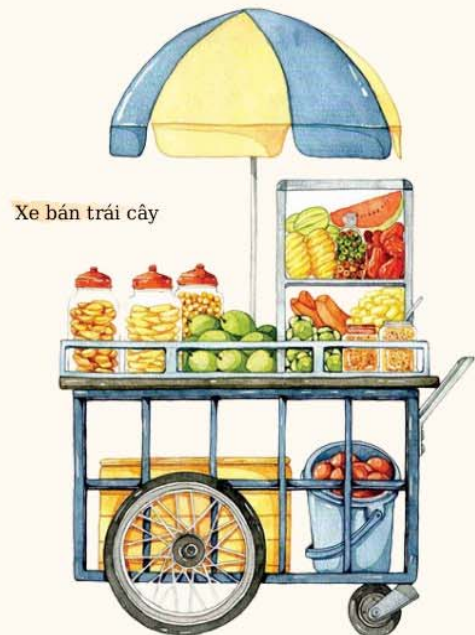
Và đây chính là những món ngon quen thuộc với người Sài Gòn. Ở đây gần như có đầy đủ các món ăn bình dân của người Sài Gòn để bạn lựa chọn. Từ món ăn chơi đến ăn no hay đặc sản Sài Gòn cũng rất dễ để có thể tìm thấy tại nơi này.

Xe há cảo

Xe xôi gà, xôi mặn

Xe bán trái cây

Mỗi một nơi đều có những món ăn gắn liền theo năm tháng mà bất kể ai khi nhắc đến những món ngon này họ đều có thể hình dung ra ngay. Ẩm thực Sài Gòn cũng vậy, sự đa dạng và những nét đặc trưng văn hóa riêng là điều mà mọi du khách đến đây đều muốn được khám phá, trải nghiệm. Nếu có cơ hội đặt chân đến thành phố hoa lệ này, bạn nhất định phải thử những món ngon của nền văn hóa ẩm thực của người Sài Thành bạn nhé ! Bảo đảm với bạn khi ăn vào sẽ khiến bạn mê đấy !!!

Ca Dao Về Sài Gòn

Trầu Bà Điểm xẻ ra nửa lá
Thuốc Gò Vấp hút đã một hơi
Buồn tình gá nghĩa mà chơi
Hay là anh quyết ở đời với em?

Đường Sài Gòn cây cao bóng mát
Đường Chợ Lớn hột cát nhỏ dễ đi

Chợ Sài Gòn còn đương buôn bán
Chợ Vĩnh Long lập quán cầu hiền
Gặp Ông Tơ, lột nón xá liên
Biểu chỉ giùm chỗ khác,
chỗ có chồng rồi sao ống lại xe

Sài Gòn là xứ ngựa xe
Mỹ An là xứ xuống ghe dập dùi

Thả Mình Vào Nỗi Nhớ

Tác Giả : Lý Gia Hân 10C7

Tôi thích chiều tà, thích cả bầu trời trên cao và thích biết bao Sài Thành nơi tôi từng sống. Nhưng giờ tôi chỉ có thể gói gọn chúng rồi cất vào hồi ức để nhớ nhưng, để hoài tưởng. Tôi vẫn nhớ mãi bầu trời xế chiều đó, một trong số những khoảnh khắc mà chắc là chẳng thể thấy ở đâu nữa.

Trời về chiều ở Sài Gòn đẹp lắm! Xao huyền lòng con người ở đây, chạm vào trái tim của từng bóng hình vội vã. Mặt trời e ấp nấp gọn vào áng mây, cùng những nhẹ nhàng bập bồng chìm xuống. Những gì còn sót lại trong hồi ức của tôi là thế, là một vùng trời xinh đẹp, khiến bản thân phải dừng lại, và ngắm nhìn.

Ngày mà tôi còn tự do lang thang những nơi ngõ ngách của Sài Thành, ngày mà tôi còn tự do chạy nhảy trên lề đường, chúng dần trôi về quá khứ xa xôi. Và những ngày tháng đó bây giờ lại quá đỗi xa. Chắc là đâu đó trong một dòng thời gian nhỏ, hình bóng tôi vẫn còn đó. Những chấp niệm với hồi ức nếu đủ sâu đậm, biết đâu sẽ lưu lại được những khoảnh khắc đã qua? Trong cuốn sách Và khi tro bụi của Đoàn Minh Phượng có đoạn trích thế này: “Nỗi nhớ chỉ là sự trở lại của một khoảnh khắc. Không hề có một năm tháng nào ở giữa khoảnh khắc ấy và hiện tại. Nó là hiện tại.” Và với tôi, thứ gọi là nỗi nhớ chỉ ngự trị trong một dòng thời gian mà thôi, và thời gian ấy chính là hiện tại.

Ngày đó, bầu trời ôm lấy thành phố xa hoa một cách dịu dàng, ôm lấy cả chúng tôi - những ánh sáng vội vã - để vỗ về sau một ngày mệt mỏi. Có chăng là hôm nay cũng vậy, hôm nay, nơi đó lại một lần nữa được ôm lấy, mà chẳng còn bóng tôi lon ton. Tôi nhưng nhớ ngày hôm đó, nỗi buồn man mác dần len lỏi trong tâm trí tôi, gợi lên một khoảng thời gian tôi đã để vụt mất. Khi đó tôi vẫn chưa coi trọng hiện tại, chưa yêu quý những khoảnh khắc đang từng chút trôi qua, và bây giờ thứ còn lại chỉ là nuối tiếc. Tôi vẫn nhớ rõ, hôm đó tôi dạo bước trên vỉa hè, chậm chậm từng bước một. Cô gái nhỏ bỏ qua từng phút giây, bỏ qua dòng chảy đang tuôn trào chậm, kéo theo hiện tại hoá thành ký ức. Tôi đã từng tung tăng như thế, ngắm nhìn một góc của Sài Gòn hoa lệ. Là hoa lệ, vì hoa cho người giàu có, lệ cho những kẻ đói nghèo. Mắt tôi dán lên những chiếc xe máy vụt nhanh như gió, dán vào cả con đường bê tông, theo chiều gió nhìn lên cây cầu số Mười. Khoảnh khắc yên bình đầy hoài bão đó, tôi mộng mị với những suy nghĩ xa xôi, cho một mai với mái nhà vẹn toàn, và cuộc sống chuộc lại mọi lầm lỗi. Tôi chậm rãi tiến đến cầu, hít một hơi căng tràn lồng ngực làn gió vừa thoáng qua, tham lam níu giữ nó trong đường hô hấp của bản thân. Nếu biết có ngày xa rời nơi này, khi đó tôi sẽ hít sâu hơn nữa và giữ chúng lâu hơn.

Lúc tôi đặt chân lên cầu thì trời đã tối màu, mặt trời đi ngủ sau những toà nhà và lặn xuống đất. Trời tối hơn và những ngọn đèn đường bắt đầu sáng. Trên đường xuất hiện nhiều anh chị sinh viên hơn, có lẽ vừa hay lại là giờ tan học của những anh chị đó. Tà áo dài được vén gọn lên nhưng vẫn phấp phồng trong gió, có phần nào kéo theo những dư âm tri thức từ mái trường cách đó không xa đến nơi này. Biết đâu giữa nhiều người ở đây cũng có cả giáo viên, thầy cô lớn tuổi? Chỉ là không ai nhận ra được, không một ai. Tôi nhớ rằng khi đó, tôi đang từ chỗ người bạn mình về nhà, cũng không quá xa, nhưng đủ để tôi vừa đi vừa ngắm. Học sinh ở thành phố không giống trong tưởng tượng đâu, không sang, không dữ tợn đến thế. Ở đây giản dị lắm, nét đẹp của học đường ở Sài Gòn chính là sự trong trắng, và thanh thuần. Thế hệ trẻ chúng tôi chỉ là một tờ giấy trắng, háo hức muốn được nhìn thấy thế giới xung quanh. Nhưng lại chẳng được bao nhiêu người khi giác ngộ được những ngang trái của dòng đời, vẫn có thể giữ sơ tâm nguyên vẹn của ngày đầu.

Dòng người chạy qua nhanh lắm, ai cũng chỉ cài vội chiếc nón bảo hiểm rồi kệ đó. Theo dòng thời gian hối hả, theo nhịp sống vội vàng đã ngấm ngấm vào máu. Họ chạy để vun vén cho ngôi nhà hiện tại, và chạy để người mình yêu thương có một tương lai. Bởi ai cũng có con đường mà riêng mình phải đi, việc mà riêng mình phải làm, và chỉ một mình mình thôi. Giá mà những người đó chậm lại một chút, có hay không sẽ nhìn thấy sự sống đẹp để biết bao? Xem như rằng tôi đã bỏ lỡ quá nhiều thứ, nhưng cũng có thể tôi đã nhìn thấy quá nhiều, là thấy những thứ không ai chịu dừng lại để nhìn thấy

Tôi nhìn được sự vồn vã xa hoa của Sài Gòn, những người không chậm lại và những ánh đèn lao đi giữa con đường hai chiều. Những người trong xe hơi có nhìn thấy được không, rằng bà cụ bán vé số đang còng lưng mời từng chiếc xe một? Chắc là không, và bà bán vé số ấy cũng không có nhìn thấy họ, đó là hoa, cũng là lệ. Và tôi nhìn được đám mây lơ lửng muốn ngủ, còn thấy cả ánh sáng của những ngôi nhà, thấp thoáng đâu đó còn có cả bữa ăn ấm áp mà gia đình quây quần cạnh nhau. Đó không phải hoa, cũng chẳng phải lệ, đó chỉ đơn thuần là hạnh phúc!

Sài Gòn nhanh là thế, nhịp sống như nước sông chảy xiết từ thượng nguồn, nhưng nếu biết sống, thì thật ra mọi thứ cũng chỉ chậm thôi. Chỉ là, chậm được vào phút giây mỗi một, cũng giống như chấp nhận lùi về sau những người đang đi phía trước một chút.

Nói đẹp nhất, vẫn là lúc sau sáu giờ chiều. Một số người đã nghỉ ngơi, một số cũng đã về bên mái nhà. Nhưng bởi nói Sài Gòn có bao giờ ngủ đâu, nếu có thể nhìn thấy một phút giây nơi này nghỉ ngơi, chắc chắn là hoa mắt mất rồi. Nhớ làm sao! Nhớ làm sao vẻ đẹp chóng vánh đó. Đến rồi đi, cả tôi và những người đó chẳng quen biết gì cả, nhưng chúng tôi cùng làm một việc, chính là đi về phía bản thân thuộc về. Nhớ làm sao! Tôi nhớ biết bao cái phút giây yên bình đó, có chăng khi đó, tôi đã chậm lại. Tôi nhớ biết mấy cảnh thành phố không còn quá nhộn nhịp chạy đi, mà là chạy về. Những khóm hoa bên đường cũng mang trên mình vẻ ủ rũ sau một ngày rộ múa dưới cái nắng chói chang. Bỏ câu giờ cũng chẳng thấy đâu, cũng về với tổ mình rồi. Là cả Sài Thành đang đi về, và đang đi đến nơi để về.

Thành phố mang tên Bác dù không có lúc nghỉ ngơi, nhưng vẫn có lúc muốn được nghỉ ngơi. Ai cũng có lúc mỗi một mà, và lúc đó gia đình sẽ đón lấy những mệt mỏi đó. Có thể đánh vỡ những thất vọng, và khiến những tuyệt vọng vỡ tan. Để ngày mới lại đến, để khoảnh khắc sắp tới lại trôi, và nỗi cơm nóng hổi vẫn chờ đó, tiếp sức cho những cố gắng tiếp theo.

Tôi nhớ Sài Gòn, nhớ nhiều lắm! Nhớ một nơi mà tôi không thể quay lại, một ngày mà tôi không thể trở về, một bầu trời mà tôi khó có thể nhìn lại một lần nữa. Nỗi nhớ ấy mỗi lúc một tha thiết biết bao! Tôi cũng chờ đợi những hoài tưởng của tôi biết mấy! Mỗi khi nhớ về, đều chỉ là hoài niệm...

Sài Gòn đẹp lắm đó ai ơi, đẹp lắm, đẹp lắm. Đẹp đến xao xuyến lòng người, khiến chính mình phải dừng lại, và nhìn ngắm.

Lý Gia Hân

THỜI TRANG SÀI GÒN XƯA

Thời Trang

Sài Gòn xưa có gì đặc biệt?

Thời trang sành điệu, không ngại đổi mới Sài Gòn lúc bấy giờ với tư tưởng hiện đại và cởi mở luôn sẵn sàng cập nhật và đón nhận những xu hướng thời trang mới đang thịnh hành nơi trời Âu.

Phụ nữ Sài Gòn xưa chuộng một áo tân thời thắt eo, ngực nhọn

Hai trang phục xưa cũ và giản dị nhất là chiếc áo bà ba truyền thống và áo dài chiết eo trứ danh. Áo bà ba xuất hiện không nhiều ở thành thị, thường chỉ những người già hoặc người làm công việc lao động chân tay như bán hàng rong vỉa hè hay trong các khu chợ mới thường mặc.

Còn áo dài lại được phụ nữ Sài Gòn khi ấy coi là một thứ váy áo mặc hàng ngày chứ không phải một "bộ cánh" chỉ được trưng diện những dịp trọng đại một năm vài lần. Họ có thể mặc áo dài đi tiệc, đi làm hay đi học, và cả khi xách giỏ đi chợ. Áo dài trước năm 1975 được may kiểu phom dáng không quá ôm khít cơ thể như bây giờ, với cổ cao kín đáo và đường chiết eo "trứ danh" nhằm tôn lên vẻ đẹp thắt đáy lưng ong của người phụ nữ.

Áo bà ba, áo dài dành cho những phụ nữ ưa phong cách ăn mặc truyền thống, kín đáo và đầy nữ tính. Còn váy ngắn, váy xòe hay trang phục ôm sát dành cho những quý cô chuộng nét đẹp phương Tây hiện đại, thời thượng và gợi cảm.

Ngắm nhìn những bức ảnh phụ nữ Sài Gòn thế kỷ trước, tôi đồ rằng đó là phố thị duy nhất trên thế giới nơi một người đàn bà bình thường trên phố cũng mang phong thái của một quý bà dạ hội.

Sự giao thoa giữa tân thời và truyền thống đã được phụ nữ Sài Gòn xưa áp dụng triệt để, nhưng không vì thế mà nó kém xinh, ngược lại nó tôn lên vẻ hiện đại nền nã của phụ nữ thời đó.

Sơ mi trắng và chân váy ngang đầu gối cũng là một mốt thời mấy chục năm trước của những cô nàng trẻ trung hiện đại.

Một người phụ nữ Sài Gòn mặc áo dài phi bóng tím, tay cầm dù đang ung dung dạo phố tại Công Xã Paris trước 1975.

Vespa, váy bút chì, tóc bob, kính râm thì còn gì hiện đại hơn?

Đàn ông trên đường phố Sài Gòn năm 1961.

Những điều đọng lại trong tôi về cái tết xa xưa ấy là vẻ mặt vui tươi và cách ăn mặc của các chú bác đến chơi. Họ thể hiện các kiểu ăn diện của nam giới sống trên đất Sài Gòn - Gia Định đầu thập niên 1970

Những năm thập niên 1930, người thuộc giới phong lưu hay ăn chơi hầu như đã ăn bện theo dân Tây, nhưng lứa trung niên và cao tuổi vẫn giữ nền nếp cũ và họ thuộc số đông. Nên có câu chuyện kể rằng khi nhà thơ nổi tiếng Tagore của Ấn Độ đến Sài Gòn năm 1929, để tỏ ý tôn trọng nước chủ nhà, ông bận trang phục cổ truyền Việt với áo dài gấm bông bạc, khăn đóng nhiều đen, quần lãnh trắng, mang giày Gia Định thông thả dạo phố Sài Gòn.

Do ảnh hưởng từ người Pháp, đàn ông Việt thời thuộc địa bỏ dần chiếc áo the, khăn xếp lúc ra đường, đến cửa quan để làm quen dần với trang phục phương Tây, với áo sơ mi, quần tây, bộ complet... Bên cạnh đó, có các kiểu ăn mặc khác lúc đi chơi, ở nhà hay nơi giải trí lại thể hiện nhiều điều thú vị, ảnh hưởng của gout thẩm mỹ và điều kiện kinh tế lúc đó.

Nét vẽ Sài Gòn

Người Sài Gòn Xưa Và Nay

Tranh vẽ được thực hiện bởi
Nguyễn Phương Linh Lớp 10C7

Người Sài Gòn Xưa Và Nay

tranh vẽ được thực hiện bởi Nguyễn Phương Linh Lớp 10C7

Người Sài Gòn Xưa Và Nay

tranh vẽ được thực hiện bởi Nguyễn Phương Linh Lớp 10C7

ỐNG KÍNH SÀI GÒN

Hình Ảnh Được Chụp Bởi Trương
Hoàng Bình An Lớp 10C7

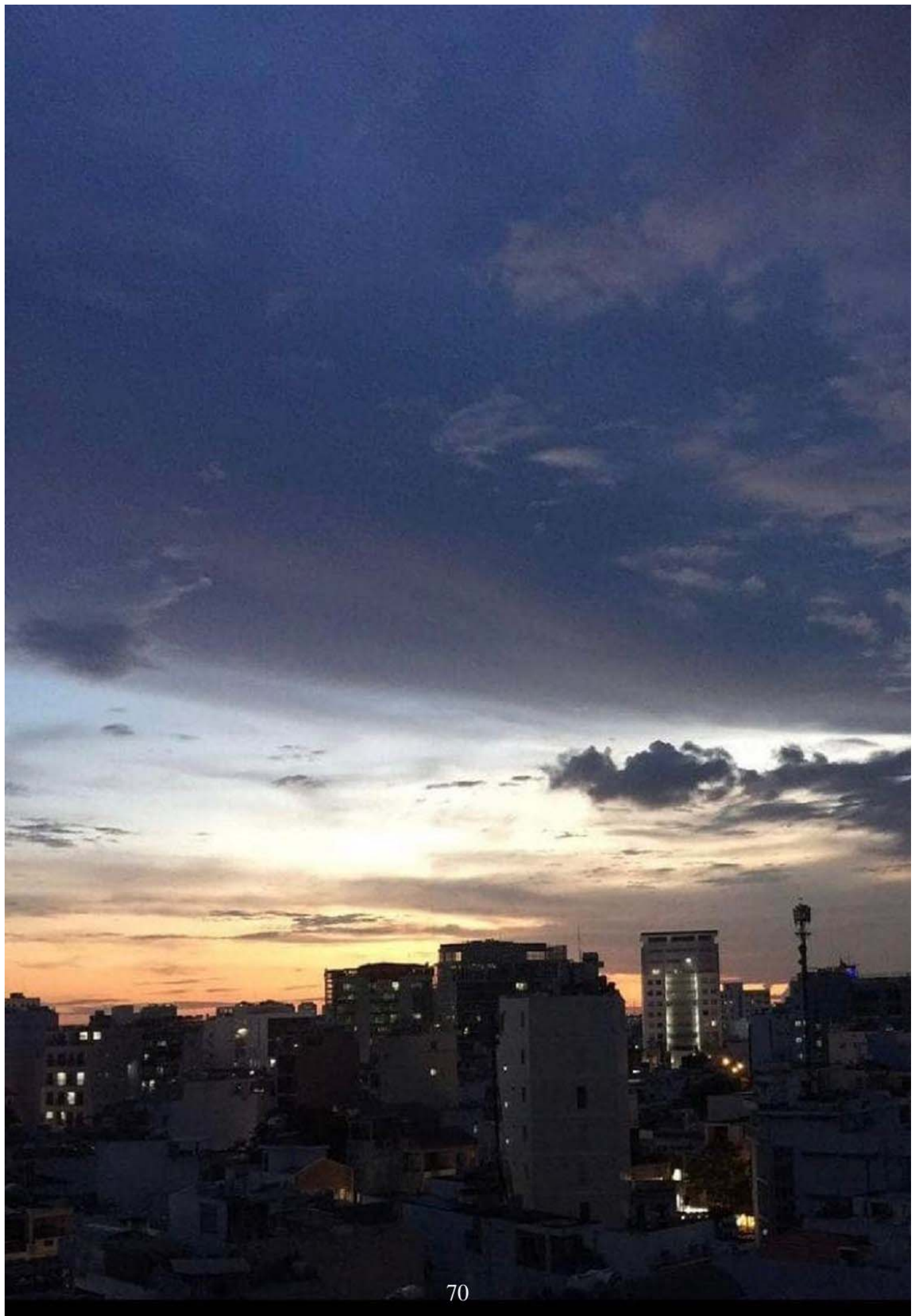

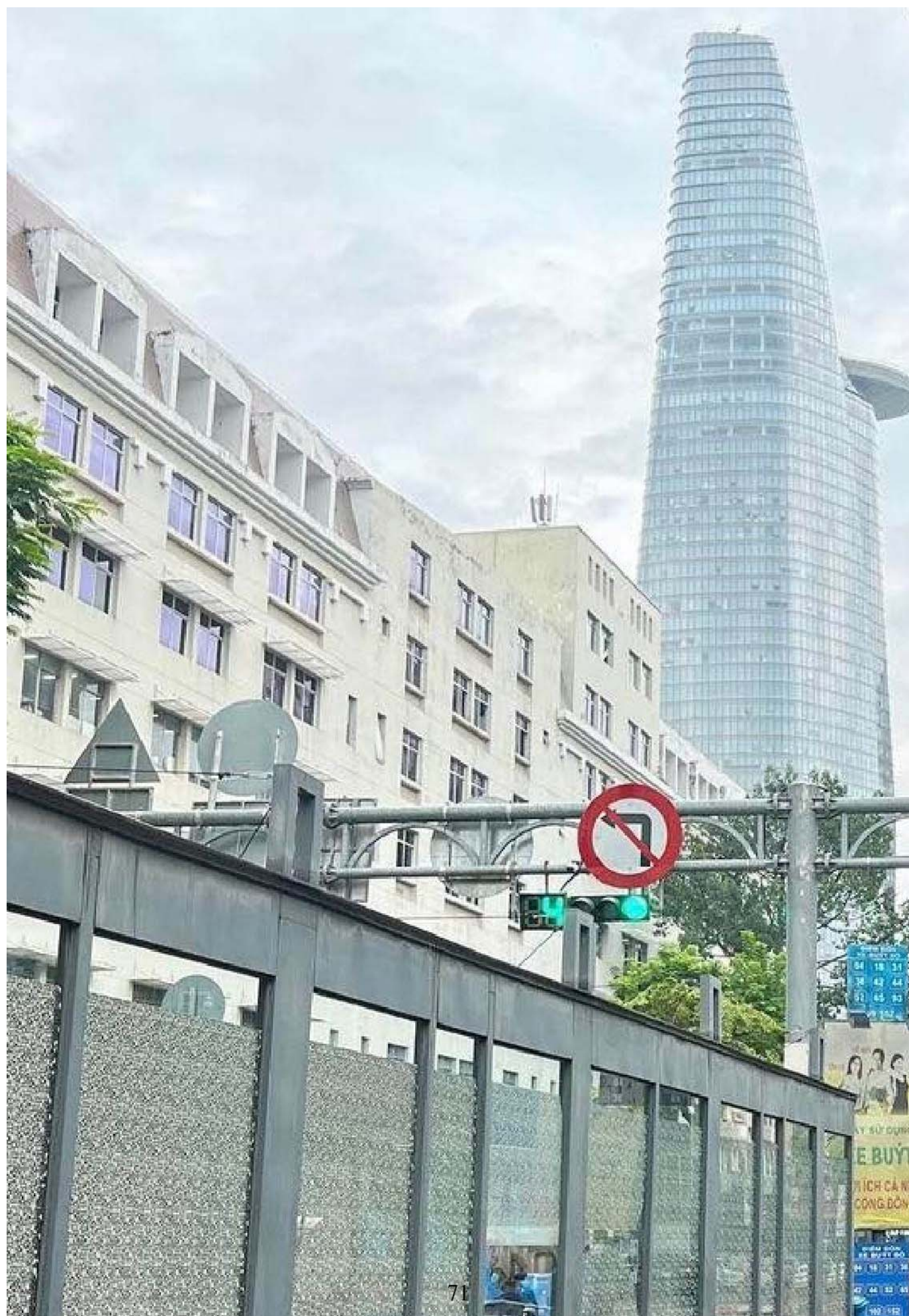

SÀI GÒN QUA TRANG SÁCH

Hiểu Sài Gòn hơn qua những trang sách

1. SÁCH KHÔNG GIAN GIA VỊ SÀI GÒN

Tác giả: Nguyễn Tấn Dũng

Đây là một cuốn sách rất hay của tác giả Nguyễn Tấn Dũng. Sách này làm cho ta hiểu biết thêm những gia vị độc đáo của Sài Gòn và cái hương vị ấy khó tả ấy bao trùm lên tác giả, làm cho tác giả cảm nhận được rằng mình được hưởng được 1 cái đặc ân quý nào đó do ông trời tặng vì hương vị quá đặc biệt.

Đây còn có thể coi là một cuốn sách mà đem lại cho chúng ta cái tầm nhìn mới hơn cách kết hợp các gia vị với nhau một cách hoàn hảo nhất. Vì hằng ngày gia vị chúng ta đều thay đổi liên tục và chúng ta có thể thắc mắc vì sao chúng luôn thay đổi?

KHÔNG GIAN GIA VỊ SÀI GÒN

tây bát trần tiến dũng

Sự thật rằng Sài Gòn có thể gọi là Thiên đường ẩm thực vì nó quá đa dạng phong phú thức ăn và đa dạng các quốc gia và mọi thứ nệm nệm lại khác nhau và chính vì thế đã tạo nên cuốn sách này để ta hiểu được ẩm thực của Sài Gòn hơn . Có khi bạn đã đọc thử cuốn sách này và nấu thử một món gì đó thì trình độ nấu ăn của bạn nó có thể sẽ ngon hơn đấy!!

Vì gia vị là một hành trình, không phải trở về và cũng không phải ra đi mà là hành trang cho ta bước vào con đường ẩm thực đầy mê mụi này. Vậy nếu bạn là một con người sành ăn, hà cớ gì bạn không nên mua và đọc thử cuốn sách đầy thú vị này.

CÀ PHÊ CỐC SÀI GÒN, ĐẦU NGUỒN THÔNG TIN NGÀY MỚI

L uôn luôn có một Sài Gòn qua suốt nhiều thế hệ con người đang chuyển động hướng mọi bước chân đi và về, gọi mở các quán cà phê cóc nép mình ở mọi hẻm phố, vỉa hè.

Người đô thị gần như sẽ lâm vào cảnh khó nhận biết được sự tinh thức từng buổi ban mai nếu không bắt đầu hương cà phê và được nguồn hương kỳ tuyệt này mở ra cho cuộc sống cống thông tin cần thiết.

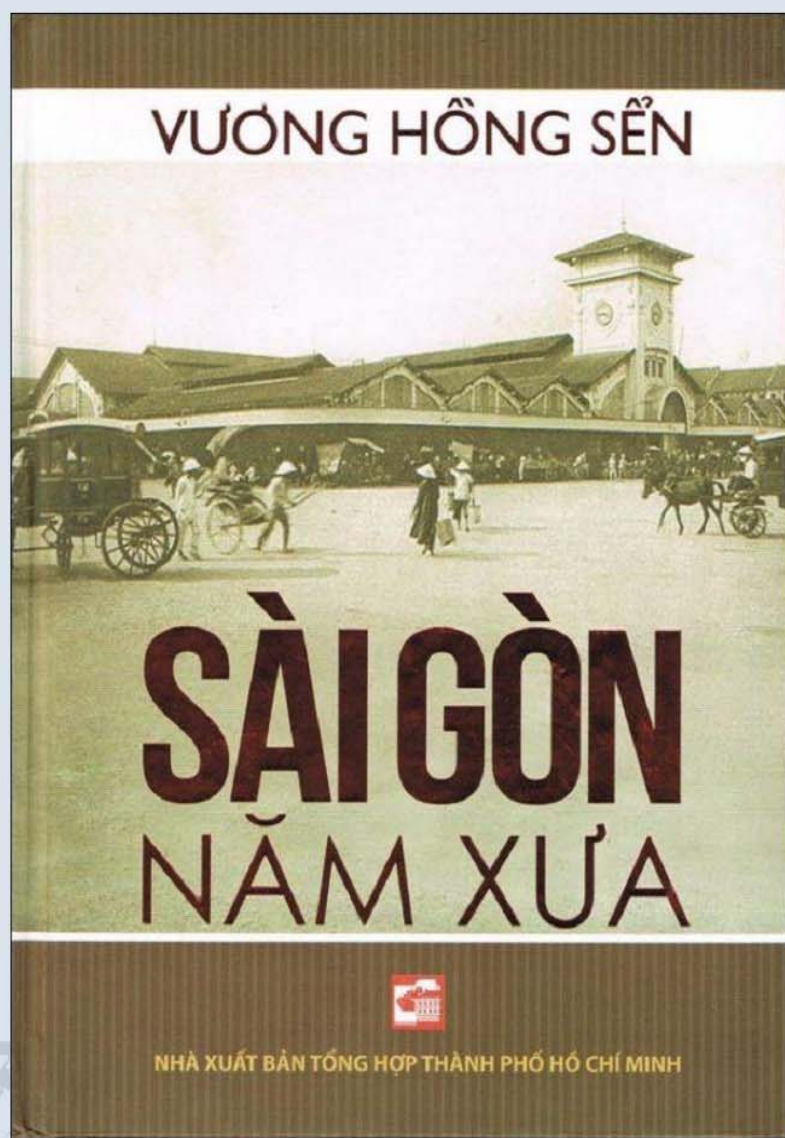
Ở đây, từng hương cà phê đen, cà phê sữa, cà phê đá hay thậm chí chỉ một ít cà phê tạo hương cho ly bạc xiu; nguồn hương cà phê thật sự bắt từ và lan tỏa để loan tin về một thế giới mới cho một ngày sống, làm việc trong gió và ánh sáng tinh mơ mỗi đời người thị dân.

2. SÁCH SÀI GÒN NĂM XƯA

Tác giả: Vương Hồng Sển

Tuy ở Sài Gòn đã hơn mười năm nhưng sự thấu hiểu của em về Sài Gòn nó lại không nhiều. Nay nhờ COVID nên em đã ở nhà và chẳng biết làm gì, đành ngậm ngùi suy nghĩ về Sài Gòn sau 4 tháng chưa được bước ra đường là như nào.

Em mới quyết định tò mò thử xem vào năm ấy lúc em chưa được sinh ra thì Sài Gòn lúc ấy ra sao. Thế sau đấy, em bắt đầu tò mò trên Google và em lại phát hiện ra cuốn sách này và đây là cuốn sách của tác giả Vương Hồng Sển.

Khi đọc cuốn sách, ta sẽ được đắm chìm vào những phong cách thời xưa, những ngôi nhà, những cái tên của những con đường mà thời nay đã biến mất, chẳng hạn như những tên sau đây: "Chợ cầu Muối, Cầu Kho, Đường Công Lý....". Những tên này, sự thật em không thể nào biết được vì nó không phải thế hệ của em, chắc ai thế hệ trước em sẽ có khả năng biết tới.

Mà vì có lẽ do Sài Gòn chúng ta hàng ngày phát triển và thay đổi lớp áo bên ngoài của nó liên tục, khiến cho chúng ta không thể nhớ những giá trị xưa ngày ấy của Sài Gòn như là cổ Thành, những cây cầu và những ngôi chùa xưa.

Trích "Sài Gòn năm xưa"

Bởi thấy tôi là người trong Nam, đầu pha hai thứ tóc, làm việc trong một cơ quan chuyên môn, thêm có tánh ham chơi cổ ngoạn, tôi góp giấy má cũ đầy nhà, rồi tiếng đồn truyền ra: tôi sành sỏi chuyện xưa, tôi giỏi kê cứu điển cổ, báo hại phần đông văn hữu Bắc và Trung, ông nào quen một đôi lần, gặp nhau, hết năm ba câu lấy lệ, làm gì cũng hỏi vặn tôi về:

“gốc tích hai chữ “SÀI GÒN”

Nói ư? – Chỉ bày cái dốt của mình ra!

Nín ư? – Người cười, càng thêm khó chịu!

Thôi thôi còn một cách: ôm mớ tài liệu thâm thập bấy lâu – dù hay dù dở, dù chưa bằng bụng, mình biết lấy mình – bày hết, trình hết ra đây, mặc tình các vị xa gần tùy thích lựa chọn: “tóc tơ cận kề đuôi dàu”, dù chẳng làm nên cái bánh ngon, cũng được tiếng là không xấu bụng! Đối với các bạn nhỏ hiếu học, tôi xin nói lớn:

– Chỗ nào các bạn thấy mới, đáng sợ: ấy tôi đã cân nhắc kỹ càng, cứ tin cứ dùng: “coi vậy mà xài được”!...

Đây là một cuốn sách khá khó đọc đối với những người không có hứng thú với lịch sử , vì chỉ khi bạn là một người đam mê bộ môn này thì bạn mới có thể cảm nhận được toàn bộ Sài Gòn như nào hoặc bạn là một người đã từng sống vào những năm Sài Gòn xưa thì khả năng bạn sẽ tìm được hình bóng của mình trong đó.

Sau khi đọc cuốn sách này em chỉ biết nói rằng: "Cảm ơn tác giả đã đem lại cảm giác tuyệt vời như này, giúp em mở mang được cuộc sống Sài Gòn này nó thú vị chứ không xô bồ như ta từng nghĩ"

MÀN ẢNH NHỎ SÀI GÒN

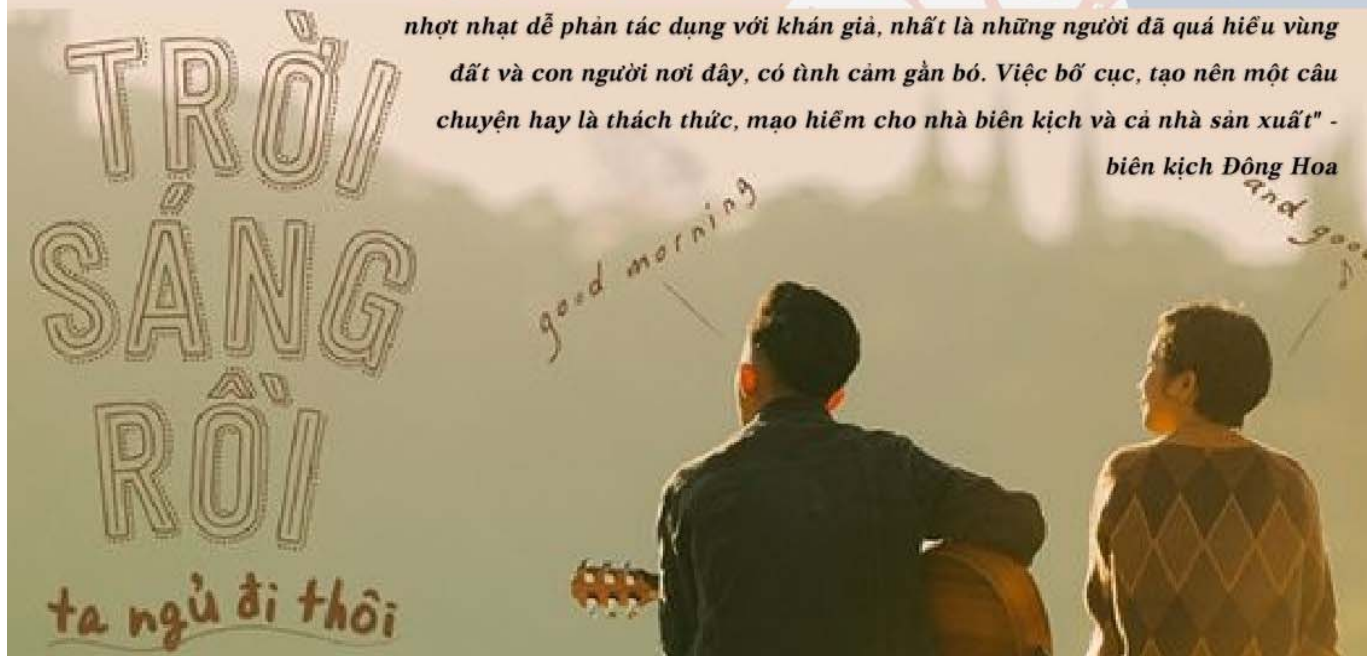
Sài Gòn

qua màn ảnh nhỏ

"Sài Gòn - TP HCM là vùng đất năng động, không chỉ có mỗi khía cạnh tình yêu.

Nếu phim nào có bóng dáng Sài Gòn mà cũng lồng ghép câu chuyện tình yêu nam nữ hoặc kể quá trình người trẻ trưởng thành thì chỉ đôi ba phim là dễ làm khán giả chán. "Sài Gòn - TP HCM đặc biệt bởi hội tụ yếu tố xưa - nay, đan xen truyền thống và hiện đại. Nếu khai thác câu chuyện về Sài Gòn xưa đòi hỏi sự am hiểu, tinh tế thì câu chuyện ngày nay cũng cần hơi thở cuộc sống, chân thật và gần gũi. Đề tài khó khai thác bởi muốn viết phải đầu tư sâu, không hơi hợt, nhợt nhạt dễ phản tác dụng với khán giả, nhất là những người đã quá hiểu vùng đất và con người nơi đây, có tình cảm gắn bó. Việc bố cục, tạo nên một câu chuyện hay là thách thức, mạo hiểm cho nhà biên kịch và cả nhà sản xuất" -

biên kịch Đông Hoa

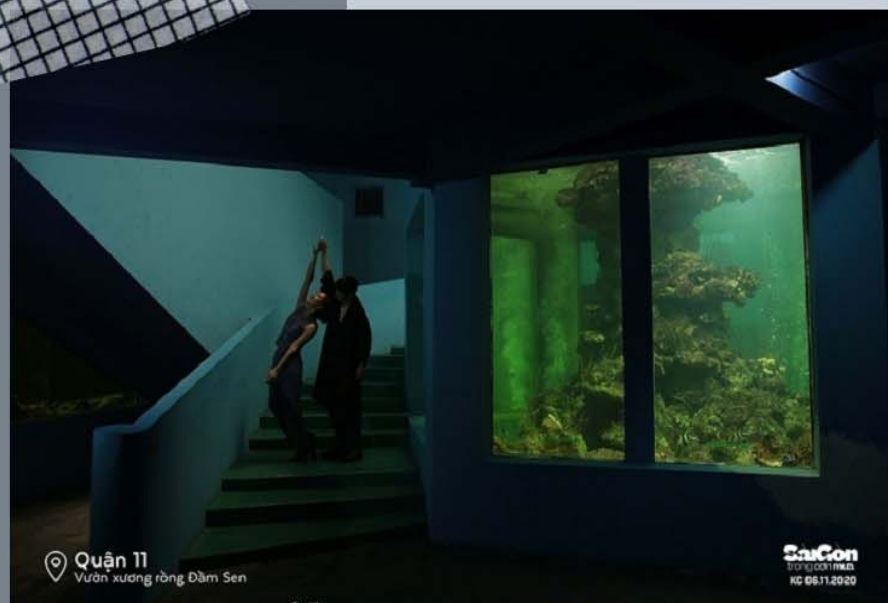
Được thực hiện bởi đạo diễn Lê Minh Hoàng. Bộ phim kéo dài 105 phút, thể loại Tâm lý, tình cảm, khởi chiếu vào 4/11/2020.

Cốt truyện: Anh Vũ (Avin Lu) - chàng trai Hà Thành đến Sài Gòn với niềm đam mê âm nhạc bất tận và một tâm hồn chân chất, thật thà. Đồng Mỹ (Hà Thu Anh) - cô gái Phú Yên đến Sài Gòn để mưu sinh, sống thực tế và không hề mơ mộng xa xôi. Phân cảnh Vũ ngắm ngời nhìn Mỹ lại lớp son đỏ, dưới hiên nhà, trong cơn mưa và lời bài hát Mùa Yêu của Lê Cát Trọng Lý phát ra từ nơi nào chẳng rõ, cũng chính là khoảnh khắc định mệnh, mở ra câu chuyện tình yêu của hai trái tim "di cư" bỗng tìm được "chỗ trú" giữa Sài Gòn

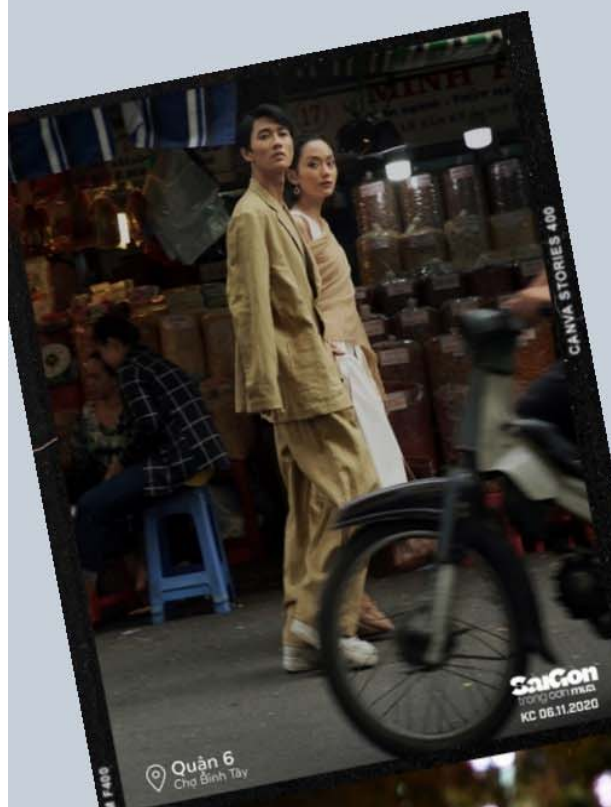
Chuyện tình của cặp đôi được khắc họa bởi những thước phim lãng mạn nhưng lại rất bình dị, nhẹ nhàng. Đó có thể là ánh nhìn say sưa của Mỹ trước hình ảnh Vũ đang mãi đắm chìm trong thế giới âm nhạc, là khi cùng nhau ngồi trên sân thượng để "trốn" cái nóng oi bức đã quen, hoặc khoảnh khắc cả hai vô tư nhảy múa giữa vòng xoay người xe hơi hủ, ... Tất cả đều vẽ một tình yêu của tuổi trẻ, mộc mạc nhưng rất đời nòng nài.

Trước hết, phim có điểm sáng nhất định. Dàn diễn viên chính đa phần là những gương mặt mới, đem đến sự khác lạ, tươi trẻ. Một vài người trong đó có diễn xuất khác và có tiềm năng để tiến xa, như Thu Anh và Thành Trung. So với họ, nam chính Avin Lu nhập vai khó khăn hơn nhưng cách diễn của anh càng về cuối càng cải thiện. Phần hình ảnh của phim cũng khác chỉnh chu, với bối cảnh Sài Gòn quen thuộc, gần gũi, đặc biệt phù hợp để kể chuyện về tuổi trẻ thời hiện đại. Bên cạnh, phim xây dựng được đoạn kết ấn tượng, đủ trọn vẹn để khép lại một hành trình nhưng cũng đủ gợi mở để bắt đầu một hành trình mới.

Một số hình ảnh trong phim

GIAI ĐIỆU SÀI GÒN

Cô Ba SÀI GÒN

Ca khúc chủ đề cùng tên với bộ phim, do Đông Nhi trình bày, được Nguyễn Phúc Thiện viết lời và sản xuất bởi Only C-người mô tả bài hát "đơn thuần là một ca khúc pop, giai điệu dễ nhớ nhưng ca từ gửi gắm nhiều điều" với thông điệp khuyến khích "khán giả thêm yêu tà áo dài Việt hơn". Giai điệu vui nhộn khiến ai nghe cũng trở nên vui vẻ và yêu đời hơn. Khi nghe giai điệu này thì ai ai cũng có thể hát theo và nhún nhảy theo điệu nhạc vì lời bài hát dễ nhớ và giai điệu nhộn nhịp, vui vẻ. Theo tuổi trẻ, nội dung bài hát đang nói lên "sự khác biệt" giữa ở thế giới thập niên trước và thời đại giới trẻ hiện nay. Nơi mà "có vẻ như con người quên mất sự hiện diện của mọi người xung quanh, cũng không còn sử dụng những cách giao tiếp hay liên lạc đơn thuần như trước kia".

SÀI GÒN ĐẸP LẮM

Đây là 1 ca khúc được sáng tác bởi nhạc sỹ Y Vân, có thể nói chỉ cần nhìn tựa là chúng ta đã biết bài hát này nói lên nội dung gì. “ Sài Gòn Đẹp Lắm” nói về một Sài Gòn xưa sôi động và nhộn nhịp tươi đẹp được xứng danh là Thành Phố Hoa Lệ. Hiện nay, cuộc sống của mỗi người thì ai ai cũng đang chạy đua với thời gian mà không quan tâm đến những thứ yên bình. Họ chạy đua với thời gian vì họ ko muốn chậm lại so với xã hội hiện tại.

Chúng ta đang sống trong thời đại 4.0 với mọi thứ hoạt động bằng điện tử và công nghệ mới. Sài Gòn của chúng ta hiện nay cũng có thể gọi là “Sài Gòn Tấp Nập” chứ ko còn là “Sài Gòn Đẹp Lắm” với những sự yên bình mà xã hội xưa chúng ta có. Bài hát “ Sài Gòn Đẹp Lắm” nói lên vẻ đẹp và sự nhộn nhịp thoải mái của xã hội, Sài Gòn xưa. Ca ngợi về vẻ đẹp của Thành Phố Hoa Lệ nhưng có lẽ ko có từ ngữ nào có thể mô tả hết đc vẻ đẹp ấy như bài hát “ Sài Gòn Đẹp Lắm”.

Mùa xuân trên Thành Phố Hồ Chí Minh

Đây là một bài nhạc đỏ đã có từ rất lâu đời, bài hát này đã có từ năm 1975. Bài hát này nói lên về Mùa Xuân trên quê hương của người dân nước ta. Đây là bài nhạc mà có thể ông bà của mình hay ba mẹ của chúng ta đều biết và luôn luôn nhớ về bài này. Điệu nhạc hào hùng và mạnh mẽ như đang cổ vũ trong những lần đánh trận thắng.

Bài hát nói lên vẻ đẹp huy
hoàng và giai điệu hào hùng
của đất nước ta. Nhạc đồ hồi
đó thì luôn luôn nhấn mạnh về
vẻ đẹp của đất nước ta và
những thứ tốt đẹp về xã hội
đất nước. Khi nghe lại bài
này thì ta lại thấy về những
thời khỏe mạnh huy hoàng của
đất nước ta

Sài Gòn Nhớ

Tác Giả : Xuân Giáp

Mùa đông về có lạnh không em
Đêm khuya ngủ đắp mền cho ấm
Tránh khỏi rét mưa phùn ướt ẩm
Mặt giọt sương làm thấm vào ai
Trời Sài Gòn nắng cháy bao ngày
Anh muốn gửi đến tay em đó
Hơi ấm nồng của tim anh tỏ
Thương em nhiều trong gió lạnh tim
Hà Nội ơi nhớ lắm cảnh chìm
Trong mưa lạnh đứng im trước bão
Chiều giá rét héo mòn hoa gạo
Nhớ em nghe mặc áo đủ đầy
Anh cũng vậy vắng em buồn lây
Lòng thấp thỏm thương bày chim sẻ
Đêm đông ánh nguyệt như vừa ghé
Làm hồn anh nhớ bé ngoài xa

Sài Gòn Và Nỗi Nhớ

Tác Giả : Sinh Hoàng

Tạm biệt Sài Gòn ta vào miền cát nắng

Nỗi nhớ em mỗi bước mãi giăng hàng

Nhớ Sài Gòn cơn mưa chiều bất chợt

Bay bay qua đầm ướt áo em xanh

Nhớ Sài Gòn nhớ đôi mắt long lanh

Chợt nhìn anh thẹn thùng em khẽ nói

Anh anh ơi đường đời muôn vạn lối !

Đừng bao giờ anh nhé nói xa nhau

Nhớ Sài Gòn lá me bay trên đầu

Đậu trên tóc em lung linh trong nắng

Anh yêu em, yêu em nhiều lắm

Nắng Sài Gòn sáng sủa giọt yêu thương

Sài Gòn ơi! Tạm biệt nhé lên đường

Đời sương gió trót vương thân lẫn thứ

Nhớ Sài Gòn dấu ngày mai, quá khứ

Sài Gòn và em nỗi nhớ muôn đời.

MỘT THOÁNG SÀI GÒN

TÁC GIẢ : THẠCH THẢO

Sài gòn chợt mưa chợt nắng
Sài gòn chợt lạ chợt quen
Sáng xanh trên vòm me thắm
Chiều mưa tí tách triền miên
Sài gòn chợt quên chợt nhớ
Sài gòn chợt khóc chợt cười
Sáng mây vắt ngang đầu phố
Chiều hoàng hôn tím giăng đầy
Sài gòn đâu mùa đổ lá
Chỉ thấy bụi nắng đỏ lừ
Sài gòn dòng xe hối hả
Mỏi mòn tìm chút hơi thu
Sài gòn có em chợt mát
Trưa nào gió thổi qua lòng
Sài gòn có anh bát ngát
Nghiêng vắn thơ biếc dòng sông.

BAN BIÊN TẬP

GIA HÂN

CÚC PHƯƠNG

HỮU PHÚC

DIỆU ANH

NGUYỄN HƯNG

MINH PHƯƠNG

QUANG THỊNH

KIẾN ANH

TUẤN ANH

TRIỀU AN

THANH VĂN

UYÊN VY

ĐĂNG KHOA

KHÁNH NGỌC

BAN THIẾT KẾ

MINH CHÂU

GIA HÂN

DUY AN

BẢO THƯ

BAN HÌNH ẢNH - HỖ TRỢ

VÂN ANH

PHƯƠNG LINH

BÌNH AN

XUÂN HƯƠNG

SÀI GÒN

Âm nhạc

Buổi sáng sẽ mở đầu hoàn hảo
và bình yên với những giai điệu
vui tươi cùng ly cà phê đá

Lịch sử

Đô thành Sài Gòn

Nắng và em

10C7 | SÀI GÒN , NẮNG VÀ EM

Sài Gòn...

Một thành phố đông đúc,
thành phố không bao giờ ngủ...
Một thành phố kết hợp hài hòa
giữa hiện đại và cổ điển

Ẩm thực

Những món ăn từ xưa đến nay
đã thay đổi như thế nào?